

În pag. a 2-a:

ÎN
ACEST
NUMĂR

Prima verigă
pe drumul creației științifice
DOCUMENTAREA

Pag. a 3-a:

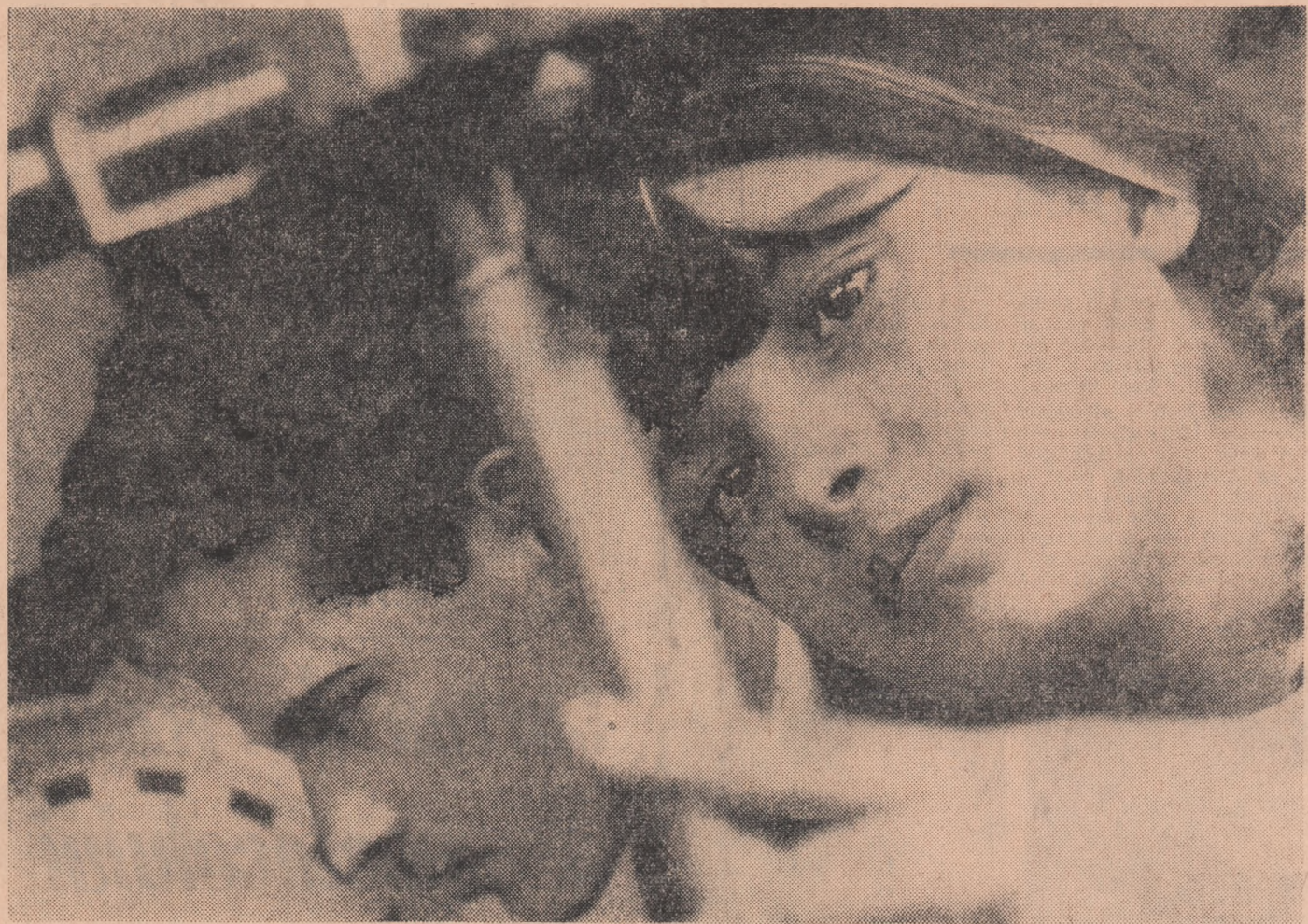
**Viața organizației U. T. C.
și cerințele tineretii**
(Ancheta noastră)

În pag. a 4-a:

Rubrica
SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă!

În laboratorul de fizică al Liceului nr. 4 din Tg. Mureș

Foto: O. PLECAN

Științea tineretului

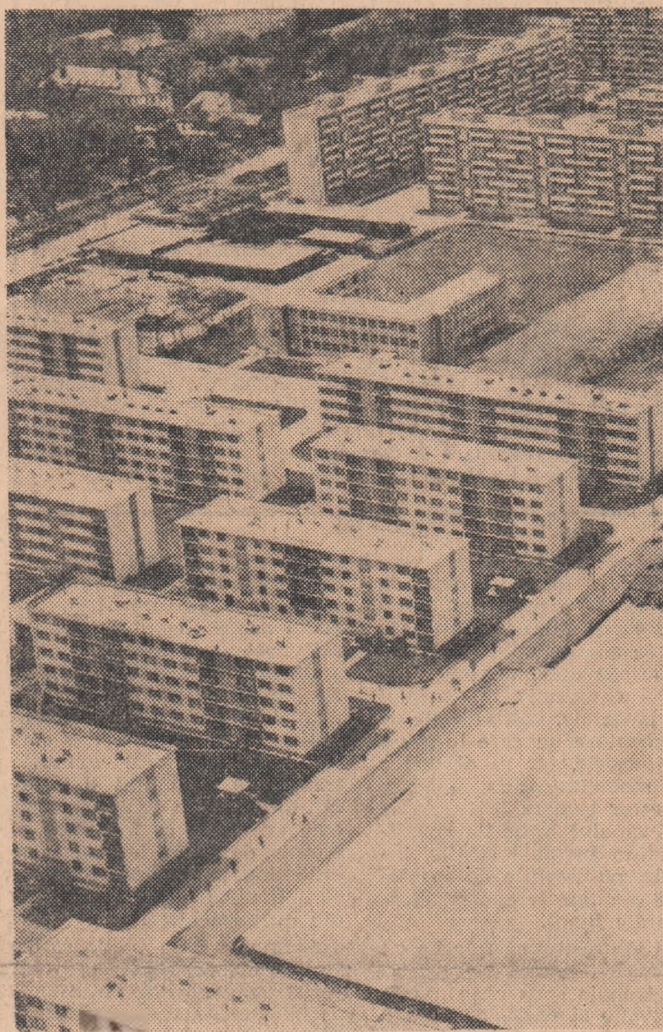
ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5222

6 PAGINI — 25 BANI

Joi 3 martie 1966

**HOTĂRIRILE ADUNĂRILOR
GENERALE ALE ȚĂRANILOR
COOPERATORI DEVIN FAPTE**

Drumul Taberei — unul din cele mai mari ansambluri de locuințe din Capitală

Foto: AGERPRES

În întâmpinarea CONGRESULUI AL IV-LEA AL U.T.C.

„Cântăm frumusețea tineretii”

Tinerii din comunele raionului Drăgănești Olt participă la numeroase manifestări culturale-educative închinete Congresului U.T.C. La căminele culturale, serile culturale educative pentru tineret sînt dedicate acestui eveniment important; se în expuneri, se organizează întâlniri cu activiștii de partid, sim-

poziioane, montaje literar-muzicale, seri de poezie și cântărilor pe harță etc. Asemenea manifestări au avut loc de curînd în comunele Băcălești, Seaca și altele. În comuna Seaca, peste 200 de tineri au ascultat expunerea „Uniunea Tineretului Comunist — organizație revoluționară de tineret”. Expunerea a fost urmată

A. POPESCU

Om de bază al echipei

În secția montaj-armături a Uzinei „Vulcan” toată lumea îl cunoaște pe Mircea Dinescu. Lucrează aici de 8 ani. De curînd a terminat școala profesională. Este cunoscut, în primul rînd, pentru pricepera sa în muncă. Echipa din care face parte execută numai lucrări-prototip.

„Reperetele cele mai grele — povestește șeful echipei — le încredințez, fără nici cea mai mică strîngere de inimă, lui Mircea. El stăpînește bine desenul tehnic și asta contază foarte mult pentru executarea unor lucrări de precizie. Vă spun fără să se creadă că-l laud, este omul de bază al echipei”.

(Continuare în pag. a IV-a)

„Ora tehnică a șantierului”

Întîmpinînd aptoaprea celui de al IV-lea Congres al U.T.C., ev-niment de mare însemnătate în viața organizației, a fiecărui lină, comitetele U.T.C. inițiază noi acțiuni menite să sporească contribuția tinerilor la îndeplinirea sarcinilor — în muncă, în învățură. În această perioadă, comitetul U.T.C. de la șantierul Combinatului chimic Tr. Măgurele și-a propus, printre altele, o sporire a activității în scopul ridicării calificării profesionale a tinerilor muncitori. Re-finiem, în acest sens,

er. Cîștigătorii înce-re-ia din faze își verifică cunoștințele acumulate într-un concurs final pe grupuri de șantiere. „Ora tehnică a șantierului” este o inițiativă a tinerilor de la întreprinderea de in-slașiași București, care lucrează pe Șantierul de la Tr. Măgurele. O dată pe săptămîni, vi-nera, tinerii de aici ascultă expunerile ale cadrelor tehnice despre metodele noi în construcții, despre căr-țile tehnice nou apărute etc. Ora tehnică se încheie cu un util schimb de experiență.

C. PRIESCU

LA ȘCOALA AGRICULTURII MODERNE

Unul din factorii hotărîtor care asigură dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii — precizează raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la plenara din noiembrie 1965 a C.C. al P.C.R. — constă în ridicarea nivelului de cunoștințe agrotehnice al țăranilor cooperatori. Adunările generale ale cooperativelor agricole în recentele lor debateri au apreciat eforturile făcute în direcția ridicării calificării cooperativilor, adoptînd totodată măsurile pe care diverse situații le-au reclamat. Acum, cînd ne aflăm spre sfîrșitul anotimpului învățării, am socotit util să împărtășim experiența unor cooperative agricole din regiunea Iași, care au trecut la îndeplinirea hotărîrilor adoptate de adunările generale, în scopul ridicării calificării țăranilor cooperatori.

În adunarea generală s-a găsit și cineva care a întrebât cu glas tare: „Ce are brigadierul” asta, Gheorghe Dogaru, de la a treia, că o tot sucește atîta cu irigațiile?” Dar Dogaru l-a privit îngăduitor și a continuat: — Dacă ar fi vorba de un singur hectar, și tot nu aș trece ușor peste asta. Dar cînd e vorba de 110 hectare? Cîte 10 hectare de grădină și lucernă, cîte 30 de sfeclă și cartofi, alte 40 de porumb pentru boabe. Apoi va fi ușor? Și măcar de am avea experiență în cul-turile irigate.

Adunarea a apreciat grija tuturor vorbitorilor pentru ca tot ce se hotărîște să fie bine judecat, de a pune tot felul de ipoteze posibile, așa încît orice surpriză neplăcută să fie evitată. — În 1965 eu, ca specialist — ne spu-ne-a inginerul Veta Tomescu — am cer-

est și am ajuns la concluzia că la cooperativa agricolă din Cozmești pu-tem folosi cu multă eficiență culturile irigate. Am supus propunerile mele dezbaterii adunării generale. Scepti-cismul a fost mai tare decît curajul. Adunarea nu m-a înțeles. Nu m-am descurajat. Ce-am făcut, totuși? Încă de la începutul iernii am introdus în tematica cercurilor de la cultura plan-telor de cîmp un număr de lecții pri-vind irigațiile. Am început să le vor-besc oamenilor despre culturile irigate, despre avantajele; oamenii au căpătat cunoștințe, au înțeles cît de important și util este să introducem în practica cooperativelor noastre — culturile irigate. Și cînd, recent, în adunarea generală am pus din nou problema irigațiilor cursanții au fost primii care m-au în-țeles.

Cuvintele inginerului operează ră-sturnări și transpuneri de imagini, care-ți aduc sub priviri întregul sistem de irigații. Terenurile cooperativei a-gricole Cozmești se întind pe stînga și pe dreapta Siretului. O parte din ele vor fi irigate în acest an. Baza ma-terială este asigurată. Dar pre-gătirea oamenilor? Căci complexul de irigații va fi deservit de 15 oameni permanenți. Adunarea gene-rală a hotărît ridicarea, în continuare, a calificării acestora. Iată cum. Din cele 12 lecții prevăzute în pro-gramă, 6 au fost dedicate irigațiilor, în special elucidîndu-se perioadele cînd trebuie aplicate udările, cantitatea de

C. SLAVIC

(Continuare în pag. a IV-a)

UN TITLU DE ONOARE:
FRUNTAȘ PE RAMURĂ

Încununarea muncii creatoare

Colectivul Fabricii de uleiuri ve-gețale „Mîcnenia” din București a trăit ieri momente emoționante: pentru rezultatele deosebite obți-nute în anul 1965 unitatea a primit diploma și Steagul roșu de întreprindere fruntaș pe ramura pro-ducerii vegetale din Ministerul In-dustriei Alimentare în întrecerea socialistă pe țară. Este o încunu-nare strălucită a activității crea-toare, a muncii pline de pasiune pe care muncitorii ingineri și teh-nicienii acestei fabrici au desfășu-rato-zi de zi de-a lungul întregu-lui an.

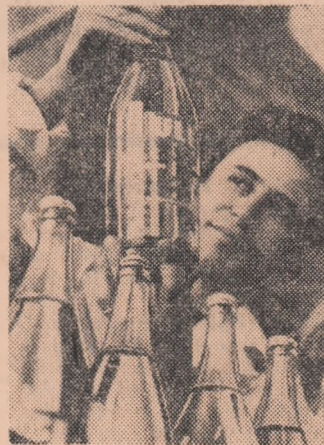
„Rezultatele obținute în 1965, spunea în adunarea tovarășă in-ginerul Cornelia Teodorescu, direc-torul fabricii — sînt urmarea firea-că a preocupării continue pentru organizarea științifică a producției folosirea judicioasă a fondurilor de investiții, ridicarea calității pro-ducției, întărirea muncii de ur-mărire și analiză a îndeplinirii pla-

nului, întreprinderea corespunzătoare a utilităților. — Exprimează cifric aceste preocu-pări consemnează la finele anului 1965 depășirea producției globale cu 3,50 la sută, a producției marfă cu 2,65 la sută, creșterea produc-tivității muncii peste sarcina pla-nificată cu 3,08 la sută, obținerea de economii suplimentare la pre-țul de cost în valoare de 9 034 000 lei și beneficii peste plan de a-proape 10 700 000 lei.

Să facem o scurtă retrospectivă a drumului parcurs de acest co-lectiv. — Ianuarie 1965. Cifrele de plan pentru anul au sint puse în dezbateră muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor. Ele marchează nu-mai la producția globală o creștere de 3,5 la sută față de anul 1964.

V. BARAC

(Continuare în pag. a IV-a)

CHIRCULESCU MARIN
secția imbuteliterii ulei

MIHAI MARIA
operatoare — secția rafinării
continuu

SANDIE CONSTANTIN
uscător — secția uscătorie
Foto: O. PLECAN

Dintr-o scrisoare a corespondentului Mihai Econou aflăm că o fe-țiță, elevă în clasa a III-a din Timișoara a fost bătută și izgonită de acasă pentru că a lăsat o notă de 7. Sem-natarul acestor rînduri publică acest dialog, din motive lesne de în-țeles pentru cititorii-șărișni.

— Aș începe prin a vă între-ba dacă fetița dv. învață foarte bine? Știu, a luat în clasa-șia și în clasa a doua primul înfi.

— În anul acesta nota 9 nu po-ate fi înfișită în catalog în dreptul numelui ei, decît o dată sau de două ori...

— O singură dată, în rest nu-mai zece. Dar la ce bun să mă discutăm. E o elevă foarte bună și mărturisesc că mă mîndresc cu asta.

— Sigur, orice părinte își vrea copiii foarte inteligenți, frumoși și cumini. Cu alte cuvinte ar vrea să fie reflexul imaginii ide-ale pe care o au despre ei înșiși. Ce credeți, îi place Doinei să învețe?

— Zăbnic îi verific felul în care își face lecțiile, o ascult și n-o las să doarmă pînă cînd nu știe pe de rost lecțiile.

— Îmi explic de ce a luat nota 7. De fapt de la incidentul pro-dus de această notă am aflat de existența do.

— În ajun am venit tirziu acasă. Ocupat cu serviciul... N-am avut timp s-o ascult și...

— ...a doua zi ați alungat-o de acasă. De ce? Ați procedat bine?

— Nu sint pedagog și, la urma urmei, nu vreau să fiu făcut de rușine.

— Știu, vecinii... — Nu numai de asta. E ade-vărat că aș vrea să aud și fata mea e cea mai silitoare din cla-

V. ARACHELIN

(Continuare în pag. a V-a)

Dialog cu studentul

Intr-una din zile, la redacție s-au întâlnit mai mulți stu-denți; ne-au împărtășit din preocupările lor, solicitînd tot-odată ziarului să vină în sprijinul acestora. Uneia din ne-nunmăratele sugestii, încercăm să-i răspundem începînd cu acest număr. „Studentii doresc să participe, și prin interme-diatul ziarului, la un dialog cu dascălii lor, cu mari perso-nalități științifice și culturale”. Asemenea prietelui au mai avut desigur: Au citit cu interes rubricile „Specialitate și cultură generală”, „Anii de ucenicie”, desprinzînd învățămînte din pilda de viață a celor care le îndrumă ucenicia.

Începînd cu numărul de astăzi, cu concursul plin de soli-citudine al unor personalități din viața științifică și cultu-rală, inaugurăm o „nouă ediție” a dialogului profesorilor cu studenții.

MODELUL TĂU DE VIAȚĂ

Bucuria noastră de a sta de vorbă cu studenții este expli-cabilă. Așa cum nici dascălii noștri iluștri nu le-a fost indiferent cum s-au for-mat ucenicii lor într-ale știin-ței, nici nouă, celor care am preluat de la ei făcînd, nu ne sint indiferente frîmțîntările, năzuințele, munca studenților. Le dorim drumul spre forma-re neted, cît mai neted, pen-tru ca realizarea lor ca oame-ni, care muncesc și trăiesc în zilele noastre, să fie cît mai desăvîrșită.

Tema dialogului meu imagi-nar cu studenții nu mi se pare deloc lipsită de interes. Dim-potrivă, o socotesc de mare în-semnătate în viața tînrului a-giat în plin urcuc spre știin-ță, spre formarea personali-tății. E vorba, cum spune și titlul, de modelul tău de viață. A avea în viața de toate zi-tele un exemplu viu, care să-ți umple sufletul și să aibă putere de îndreptar moral și profesional este un fenomen mult mai frecvent decît pare după o primă și neaprofunda-tă investigație. Din manifestă-riile scrise sau orale a nume-roase personalități istorice, politice, științifice și artistice

Acad. prof.
EMIL POP

deducem, sau constatăm în mod expres și direct, că în viața lor cotidiană, în cariera lor, în creația lor spirituală consultau sau consulta, cu cîl-dura celei mai veritabile inti-mități, un model de viață ad-optat și ridicat la acest rang dintre alte personalități, care au avut asupra lor o deosebi-tă influență. O spun din expe-riența proprie de viață, din

cunoașterea a nenumărate exemple. N-am intenția unui articol metodic, didactic, ci vreau o discuție sinceră, prie-tenească. Modelul fi-l alegi singur, dintre cei mulți pe care îi cunoști mai de aproape; une-ori nici măcar nu-ți dai se-ma și nici nu declari public că în viața ta a intervenit un exemplu, un model căruia vrei să-i semeni. Și poate că mo-delul acesta nu este o singură persoană, ci sint trăsături de caracter, stiluri de a munci ale mai multora, pe care le iei

ca o sinteză a ceea ce e mai bun și mai valoros. — E oare vorba de a imita pur și simplu niște oameni, niște trăsături? Nicidecum. De în-dată ce printre numeroși con-temporani, sau oameni din trec-ut găsim atîtea și atîtea somi-tăți ale vieții publice, culturale și științifice de la care se poate învăța un fel de a fi, de a munci, este firesc că integra-rea în propria ta personalitate a ceea ce e mai bun, mai va-loros din viața aceluia model

(Continuare în pag. a V-a)

Prima verigă pe drumul creației științifice

DOCUMENTAREA

La masa rotundă, cercetători de la Institutul de cercetări metalurgice

O anchetă sintetizând opiniile exprimate la o „masă rotundă” organizată de redacția ziarului nostru la Institutul de cercetări metalurgice, încercăm să răspundem unor probleme de prim ordin care se pun în prezent în fața tuturor cercetătorilor pe tărîmul științei din țara noastră: cum „simt” institutele de cercetări „pulsul” producției, cum sesizează cu promptitudine și operativitate acele probleme cheie de a căror rezolvare științifică depinde în bună măsură ridicarea producției pe o treaptă superioară.

Era evidențiată cu acei prilej experiența cercetătorilor institutului în domeniul stabilirii unor legături trănice între institut și producție, experiența dobîndită de ei de-a lungul a numeroși ani de colaborare rodnică cu industria. Discuția în jurul meselor rotunde nu s-a oprit numai aici. Ea a continuat în jurul unei alte probleme cu totul esențiale în momentul de față pentru oricare tînar sau vîrstnic om de știință din toate domeniile de activitate — modalitatea de documentare a cercetătorilor, modul în care ei reușesc să țină un contact strîns cu problemele producției pe plan mondial, modul în care reușesc să asimileze în cercetare cele mai noi cercetări ale științei în domeniul lor de activitate, și, în sfîrșit, modul în care este organizată în institut activitatea pentru o înaltă specializare a cercetătorilor pentru continuă ridicare a „calificării” lor științifice.

În condițiile profundelor transformări pe care progresul științei le aduce în societatea contemporană, ale valorificării tot mai rapide a cercetărilor în practica economică, ale creșterii de-a dreptul impresionante a numărului de lucrări științifice (două cifre sînt cu totul edificatoare din acest punct de vedere: astăzi își desfășoară activitatea 90 la sută din numărul total al oamenilor de știință care au trăit vreodată, iar numărul de probleme științifice rezolvate se dublează odată la 10 ani), informarea și documentarea științifică dobîndesc o importanță capitală în munca științifică.

Formind de la aceste considerații, unanim acceptate de orice om de știință, dezbaterile de la Institutul de cercetări metalurgice a analizat totodată câteva din aspectele muncii de documentare, venind cu o serie de propuneri și sugestii pentru continuă îmbunătățire a acestor activități.

La convorbirea noastră au luat cuvîntul în dezbaterile acestei probleme: dr. ing. IANCU DRĂGAN — director adjunct științific al Institutului (în textul dialogului nostru I. D.), dr. ing. LAURENȚIU SOFRONIE — șeful secției fonte (L. S.), ing. AUREL CONSTANTINESCU — șeful secției utilizarea oțelurilor (A. C.), ing. ILIE BARBU — șeful laboratorului oțes (I. B.), ing. DANIE COSMA — șeful secției oțelului (D. C.), ing. PAUL HERSCOVICI — șeful laboratorului metalurgie pulberilor (P. H.), ing. PETRE MARCU — șeful secției aliaje neferoase și coroziune (P. M.) și ing. ANDREI SZABO — șeful secției materialelor refractare (A. S.).

L. S. — Fără îndoială problema documentării este la ora aceasta o problemă cheie a cercetării științifice. În dezbaterile noastre cred că ar trebui atinse două aspecte ale acestei chestiuni: în primul rînd izvoarele, posibilitățile de documentare pe care le avem la dispoziție, iar în al doilea rînd modalitatea de folosire a acestor izvoare.

Principalul izvor îl constituie fără îndoială cărțile, lucrările, publicațiile de specialitate din marile centre științifice ale lumii.

Noi am căutat să folosim cît mai mult aceste „izvoare”. Însă trebuie spus că o serie de reviste și cărți, așa putea spune de bază din anumite țări ale lumii ne lipsesc. Așa putea da o listă întreaga de reviste de strictă specialitate, de înaltă valoare științifică pe care inexplicabil, nu le găsim în țara noastră. Institutul de cercetări metalurgice (I.D.T.) ar trebui, după părerea mea, să aibă înainte de toate obligația furnizării institutului de cercetări a tuturor materialelor de specialitate de majoră importanță care apar în toate centrele științifice.

I. D. — Ca și toate celelalte institute de cercetări, institutul nostru are și el un fond valutar. E și normal, ca acest fond să nu poată acoperi și necesitățile documentaristice ale tuturor secțiilor din institut. Noi căutăm să ne abonăm la acele reviste care sînt absolut necesare la un moment dat. Din păcate ne mai scapă unele dintre ele. Dacă I.D.T., sau alt for de documentare ar reuși să procure toate aceste reviste pentru institutul nostru, acesta ar fi într-adevăr un lucru foarte bun.

A. C. — De multe ori însă I.D.T. face comenzi pentru aceste cărți și reviste fără să consulte și institutul asupra necesității noastre. După cît mi se pare mie, I.D.T. nu consultă pe nimeni atunci cînd face aceste comenzi. Ele se fac, se pare tînuț doar de cunoștințele redactorilor I.D.T.-ului. Ar trebui, după părerea mea, să avem o grîpă mai mare pentru revistele de strictă specialitate. Așa veni cu o propunere: cred că ar fi bine dacă la I.D.T. și la Centrul de documentare al Academiei s-ar găsi cărțile de largă specialitate iar documentarea institutului nostru să-și procure doar lucrările de strictă specialitate.

L. S. — Fructificarea documentării ridică multe alte probleme. Părerea mea este, că în momentul de față, în țara noastră, nu există încă o instituție care să asigure cercetătorilor noștri ultimele cărți și reviste de specialitate în domeniul în care lucrează. Deocamdată toți cercetătorii, din cele mai diverse institute, se găsesc în situația de a stringe și interpreta singuri aceste date. Momentan

ca centrele de difuzare a cărții să găsească modalitatea ca noi, cei cîțiva specialiști dintr-un domeniu sau altul al cercetării științifice, să ne putem procura imediat cele cîteva noutăți în specialitate, de care avem absolută nevoie.

Personal subscriu intru totul la ideea emisă că munca de documentare este o muncă personală.

Metaforic vorbind, un documentarist poate fi o „pînie”, un „filtru” dar nu poate fi un „reactiv”. Poți folosi materialul documentar de specialitate numai în măsura în care îl înțelegi profund și nu-l introduci mecanic într-o listă bibliografică. Un documentarist poate include într-o asemenea listă 10 articole, dar toate 10 pot fi cu totul inutile muncii de cercetare. Un cercetător poate alege din 20 de articole pe acela care-i mai important ca toate.

A. C. — Este clar însă că în condițiile în care apar zeci de mii de articole de specialitate într-un anumit timp, nimeni dintre noi nu poate susține de unul singur o activitate eficientă de documentare, nimeni nu poate citi cele cîteva zeci de mii de articole dar poate alege dintr-un fișier bibliografic întocmit de documentariști ceea ce este absolut necesar la un moment dat. Este clar că înainte de a fi o muncă personală, documentarea trebuie să fie, sistematic, amplu organizată, într-un institut de specialitate.

Așa vrea să spun cîteva cuvinte despre mijloacele de multiplicare a cărților. În Belgia există din acest punct de vedere un sistem, care mi se pare bun. Primești la un institut de documentare o anumită carte pentru 2-3 zile de consultare. Însemnezi paragrafele care te interesează și în cîteva zile capeti aceste fragmente redactolografiate în centrul de documentare. Eu cred că I.D.T.-ul și alte centre de documentare ar putea fi înzestrate cu aceste ample sisteme de multiplicare care ar rezolva problemele documentării într-un mod mult mai operativ și mai ieftin.

Asemenea fișe bibliografice străine (de pildă „Referativni journal” întocmit de un institut de documentare de la Moscova), ne vin și nouă dar cu foarte multă întârziere. Cei care nu știu limba rusă trebuie să aștepte 5-6 luni pînă ce pot căpăta aceste fișe. În sfîrșit, cînd sosesce la Institutul de cercetări metalurgice un număr de 1 an de la elaborarea acestor lucrări iar în timpul, vreau să spun, să au făcut multe alte studii și cercetări suplimentare... care învechesc „noutățile” ce ne sînt aduse la cunoștință.

D. C. — După părerea mea, documentarea trebuie să aibă înainte de toate un caracter mai mult sau mai puțin personal. Oricît de bine ar fi organizată, documentarea nu poate acoperi pe nimeni de o tencinică, perseverență, muncă personală.

Să nu credem că aducerea tuturor revistelor care ne lipsesc va rezolva problema fundamentală. Fiecare dintre noi trebuie să ducă o muncă individuală de documentare de zi cu zi, la nivelul pregătirii sale.

În institutul nostru sînt forme organizate de studiu a limbilor străine (engleză, rusă, germană) dar trebuie să acordăm mai multă atenție perfecționării noastre în această direcție.

Așa vrea să spun în problema documentării și cîteva cuvinte în legătură cu traducerea de specialitate. Se traduce în țara noastră multe cărți tehnice, dar eficiența lor se reduce aproape la zero prin înțirzierea procesului editorial.

În domeniul metalurgic se traduce din păcate mai puține lucrări ca în alte domenii tehnice, iar nivelul cărților traduse în editurile noastre, nu este, de cele mai multe ori, la nivelul specialiștilor ci maximum la nivelul unui student sau absolvent de facultate.

Și să nu uităm în primul rînd, că lucrările noi care apar în librării sînt de mult, chiar de cîteva ani, lucrări vechi pentru specialiștii din alte țări.

I. B. — Există într-adevăr un ciclu editorial prea lung pentru o informare eficientă. Nimeni, desigur, nu poate avea pretenția apariției în limba română a tuturor cărților de specialitate. Dar cred că este absolut necesar

cerem să întreprindă o reală investigație științifică pentru întocmirea unei fișe bibliografice de specialitate adresate cercetătorilor unui institut.

În general cred că ar trebui aduse reale îmbunătățiri modului de activitate a I.D.T.-ului, pe linia abordării cu prioritate în activitatea documentaristică a unor probleme legate direct de dezvoltarea unor domenii de stringentă actualitate pentru știința și tehnica noastră.

În sfîrșit, așa vrea să remarc

A. S. — Să nu uităm în același timp necesitatea de a acorda atenția necesară altor forme de documentare: prin vizite, prin schimburi de experiență cu cercetătorii altor institute, prin participarea noastră la reuniunile științifice internaționale.

I. D. — În institutul nostru există preocupări susținute pentru folosirea maximă a unor mijloace de ridicare a „calificării” științifice a cercetătorilor.

Acordăm, înainte de toate, o

Dr. ing. L. SOFRONIE

Ing. ANDREI SZABO

Ing. A. CONSTANTINESCU

P. H. — Legăturile noastre cu Institutul de documentare tehnică sînt, după părerea mea, cu totul împlătoare.

Avem de pildă nevoie să cunoaștem toate realizările științifice dintr-un anumit domeniu și cerem I.D.T.-ului să ne facă o documentare periodică. După, 2 luni I.D.T. ne aduce o fișă cu 7-8 mențiuni bibliografice cu totul generale. Documentaristul I.D.T.-ului și-a făcut planul și ne-a trimis o lucrare care v-a dat seama că pentru noi nu are nici un fel de valoare. Trebuie să explicăm mai pe îndelete specialiștilor I.D.T.-ului de ce avem nevoie, să dăm detalii asupra acestor lucrări, să le

aici o experiență cu totul pozitivă în ceea ce privește activitatea documentaristică. Cercetătorul își poate organiza în mod eficient activitatea de cercetare pe baza consultării literaturii de specialitate din întreaga lume.

Asemenea fișe bibliografice străine (de pildă „Referativni journal” întocmit de un institut de documentare de la Moscova), ne vin și nouă dar cu foarte multă întârziere. Cei care nu știu limba rusă trebuie să aștepte 5-6 luni pînă ce pot căpăta aceste fișe. În sfîrșit, cînd sosesce la Institutul de cercetări metalurgice un număr de 1 an de la elaborarea acestor lucrări iar în timpul, vreau să spun, să au făcut multe alte studii și cercetări suplimentare... care învechesc „noutățile” ce ne sînt aduse la cunoștință.

D. C. — După părerea mea, documentarea trebuie să aibă înainte de toate un caracter mai mult sau mai puțin personal. Oricît de bine ar fi organizată, documentarea nu poate acoperi pe nimeni de o tencinică, perseverență, muncă personală.

Să nu credem că aducerea tuturor revistelor care ne lipsesc va rezolva problema fundamentală. Fiecare dintre noi trebuie să ducă o muncă individuală de documentare de zi cu zi, la nivelul pregătirii sale.

În institutul nostru sînt forme organizate de studiu a limbilor străine (engleză, rusă, germană) dar trebuie să acordăm mai multă atenție perfecționării noastre în această direcție.

Așa vrea să spun în problema documentării și cîteva cuvinte în legătură cu traducerea de specialitate. Se traduce în țara noastră multe cărți tehnice, dar eficiența lor se reduce aproape la zero prin înțirzierea procesului editorial.

În domeniul metalurgic se traduce din păcate mai puține lucrări ca în alte domenii tehnice, iar nivelul cărților traduse în editurile noastre, nu este, de cele mai multe ori, la nivelul specialiștilor ci maximum la nivelul unui student sau absolvent de facultate.

Și să nu uităm în primul rînd, că lucrările noi care apar în librării sînt de mult, chiar de cîteva ani, lucrări vechi pentru specialiștii din alte țări.

I. B. — Există într-adevăr un ciclu editorial prea lung pentru o informare eficientă. Nimeni, desigur, nu poate avea pretenția apariției în limba română a tuturor cărților de specialitate. Dar cred că este absolut necesar

Primăvara timpurie în Cișmigiu

Cartea de vizită a spectacolului

Prin ghid al spectatorului de teatru este programul de sală. De aici decurg cu necesitate cîteva cerințe ce trebuie, credem, respectate de cei ce-l redactează. Pe lângă acterul lui de utilitate informativă prin datele ce ni le dă asupra interpretului, rolurilor principale ale piesei în cauză, programul de teatru trebuie să întrunească și cealaltă latură legată de explicarea, discutarea, analiza operii de teatru jucată. Sînt cazuri, și nu rare, cînd operele ce constituie obiectul spectacolului teatral nu sînt publicate. De aici imposibilitatea spectatorului de a face cunoștință cu textul dramatic decît pe scenă. Este firesc să căutăm deci, în program și cîteva joane de ordin estetic asupra a ceea ce se joacă. Reclamate, de majoritatea spectatorilor, aceste joane, cred, trebuie să aibă în vedere momentele principale ale creației dramatice, valoarea ei în contextul dramaturgic național, clasice sau contemporane. Cu alte cuvinte ele trebuie să se ocupe și de biografia intimă a operii dramatice. De cele mai multe ori însă, conținutul acestor programe se prezintă ca o sumă de date laterale, avînd, chipurile, rolul de a explica generic opera în cauză (programul pentru piesa Mihai Viteazul, partea I, Calugărenii de Octav Dessila, prezentată la premieră pe tară la Oradea în actuala stagiune teatrală) sau unorii explicații ce derutează prin lipsa unor judecăți critice robuste, spectatorul nevizit (programul întocmit cu ocazia prezentării în premieră pe tară a piesei „O miscare greșită” de Virgil Stoeneșcu). Ambele aceste defecte, ar putea constitui, desigur, calități ale programului de sală într-o anumită măsură. Revine însă, celui ce întocmesc acest program rolul de a le propozi și să raporteze la valoarea textului jucat. Dar, pînă în scenă piesa cum este „O miscare greșită”, programul de prezentare începe într-o avîntată pledoarie, încercînd să orienteze atenția spectatorului spre această piesă. Aceasta devine astfel chiar cu riscul de a dezorienta spectatorul, un fel de captatio benevolentiae, pro-

ducînd o oarecare anestezie în spiritul critic al publicului. Altfel nu se pot explica afirmațiile ce le putem citi în programul de sală pentru spectacolul „O miscare greșită” de Virgil Stoeneșcu, după parcurgerea cărora spectatorul nevizit poate trăi cu fericită impresie că are în față un dramaturg cu o putere și originalitate de neclintit, cu o problematică pe care o rezolvă în imagini concrete individualizate în mod magistral. Într-adevăr, caracterizarea este făcută cu alfa patos, înfîc necunoscutului pe autor ești tentat să socoti piesele sale adevărate evenimente în creația dramatică actuală.

Programul de sală, pe lângă toate condițiile sale (date cu privire la autor, la activitatea sa anterioară, la liniile direcționale ale acesteia, interpretul, rolurile, ale activității sale în presa vremii, și aci ar fi bine să se selecteze părțile unor condeie autorizate) constituie, cred, sau ar trebui să constituie prima cronică dramatică a spectacolului. De aici necesitatea cuprinderii critice și a emiterii unor afirmații care să pună opera dramatică în valoare prin raportarea nu la niște doine ci și la problemele estetice. Criticii operei dramatice în programul de sală consacrat spectacolului realizat cu piesa Mihai Viteazul (partea I, Calugărenii de Octav Dessila, nu i se acordă atenție nici măcar ca în primul program discutat. Foarte puțin despre autor, despre lucrarea prezentată aproape nimic, cîteva afirmații. Acestea sînt absolut necesare pentru orientarea spectatorului. Desi pe scenă se prezintă o viziune particulară asupra unei epoci, într-ună într-o construcție dramatică, despre această viziune nu putem citi nimic în program. Afiam însă despre alte lucrări literare ce au ilustrat în ele epoca și omul, Balcescu, Lope de Vega etc. Elemente, cred, laterale, eventual bine venite, dar nu esențiale pentru program.

Răspunderea pentru cuvîntul scris și tipărit trebuie să fie tot aști de mare ca în orice altă activitate ce are în vedere creația de orice gen.

CRACIUN BEJAN

Iau cuvîntul: — ION BIȚAN — CAMILIAN DEMETRESCU — SABIN BĂLAȘA

Vara acestui an va prileji debutul unui prestigioasă confruntări internaționale în domeniul filmului de animație. După cum se știe, la Mamaia se va desfășura o dată la 2 ani un festival internațional al filmului de animație, în replica cu cel de la Annecy (Franța). Dialogul pe care l-am purtat cu cîteva din reprezentanții plasticii românești a avut ca obiect tocmai sarcinile filmului nostru de animație, aflat în preajma acestui eveniment important.

Ion Bițan: — Filmul de animație constituie o manifestare artistică de sine stătătoare. Cred că falsă etichetare a lui ca o cenusărească a celor de a 7-a artă se datorează defectuozității difuzării a celor mai valoroase creații ale genului.

Camilian Demetrescu: — În egală măsură cred că vina o poartă și mulți din realizatorii filmelor noastre de animație, care, în afara lui Gopo, nu încearcă să-și construiască un limbaj propriu de exprimare.

Sabin Bălașa: — În ultima vreme se observă că realizatorii adoptă un fel de morală plicticoasă iar ideea suficientă unui gag, de cele mai multe ori de proastă calitate, ne explică populara ecranului cu niște personaje schematice și de un grafism cu totul nesatisfăcător.

Camilian Demetrescu: — Cred că este necesar ca filmul să aibă un scenariu bine făcut dar acesta trebuie gândit plastic, și treaba aceasta este foarte importantă.

Sabin Bălașa: — Personal, cred că este necesar să ai ideea unui scenariu gîndit în linii mari. În timpul lucrului pot interveni idei noi (și poate mai bune decît cele inițiale) care duc la îmbogățirea scenariului.

Ion Bițan: — Mi se pare foarte interesant de subliniat aspectul tratării plastice a scenariului. Aici aportul cel mai mare trebuie să-l aducă artele plastice, pictura...

Sabin Bălașa: — Cea de talent însă!

Ion Bițan: — Bineînțeles, pictorii și graficienii talentați care să folosească legile picturii și cele ale compoziției. Ele nu pot fi în niciun caz trecute cu vederea. Cît despre scenariu, îl consider esențial și mărturisesc că în producția filmelor pe anul 1965 am constat o grozavă sărăcie de su-

biecte. Aceste filme sînt de o mare simplitate...

Camilian Demetrescu: — Le lipsește pînă și găgul așa că rezultatul este o peliculă anodină și fără valoare.

Reporter: — Reținem, așadar, punctul comun de vedere care conduce la ideea necesității unui scenariu gîndit și realizat plastic. Din acest punct de vedere v-am ruga să ne precizați care este contri-

butia pe care artele plastice o aduc în desenul animat.

Ion Bițan: — Cred că această contribuție constă în punerea în pagină după criteriile plastice a fiecărui cadru, poziționarea lui după legi specifice, adoptarea unei cromatice specifice în așa fel încît culoarea să devină funcțională.

Sabin Bălașa: — Apoi intervine cultura plastică. Este ceea ce, din păcate, lipsește multora din realizatorii noștri. Fie că este vorba de desen animat, filme de păpuși sau

filme de cartone decupate, ea este indispensabilă unui adevărat creator. Cred că se impune ca fiecare realizator de filme animate să fie în același timp un bun plastician capabil ca fiecare linie să afeteze spectatorul.

Camilian Demetrescu: — Așa mai adăuga faptul că trebuie să avem curajul de a spune că în momentul de față am încercat să-i folosim numai pe caricaturisti. Să fim

curaj fie la doi realizatori, fie numai la unul, dar numai dacă acesta poate face tot ceea ce este necesar.

Ion Bițan: — Ceea ce ne-a demonstrat pînă acum filmul de animație românesc este cu totul insuficient. Omulețul lui Gopo își cere un continuator. Desigur, pe măsura înaintășului, nu în caricatură de duzină. Se cere o exigență sporită în noile noastre creații de animație.

Caracterul grafic, noile tehnici, crează premise serioase pentru construirea unui limbaj modern de animație. Noi am rămas însă la stadiul desenului uniform, primitiv, desensibilizat.

Sabin Bălașa: — Cred că aici trebuie lucrat cu toate noțiunile pe care le oferă grafica. Trebuie cunoscut că o linie subțire dă o anumită senzație de finețe și eleganță o linie ascuțită și apoi îngroșată exprimă ideea de îndrîgă și așa mai departe. Cred că este momentul să valorificăm în acest domeniu rezulta-

tele desenului figurativ și non-figurativ. Apariția noilor tehnici, colajul, petele de culoare scurse încă nu au fost aplicate deși ele conferă bogate valori expresive.

Vorbitorii au mai remarcat în discuția purtată la redacție că studiul „Animafilm” reține prețios în colaborarea calificată a plasticienilor de prestigiu; de asemenea, că prețios sunt solicitorii de real talent sînt scriitorii să colaboreze pentru realizarea unor scenarii de calitate, propunînd în discuția purtată la redacție de arte plastice, studenții să fie familiarizați cu noțiuni generale privind realizarea filmelor de animație ceea ce ar asigura studiului cadre de talent bine pregătite.

După cum mai spuneam, festivalul internațional al filmului de animație de la Mamaia bate la ușă. Nu trebuie să uităm că cele dintîi succese internaționale ale cinematografiei noastre le-am avut în filmele de animație („Scurtă istorie”, „7 arte”, „Homo Sapiens”, toate distins cu importante premii). Este o carte de vizită care obligă studiul „Animafilm” să ne reprezinte în această primă confruntare a forțelor animației mondiale pe plaja însoțită de la Mamaia la un nivel corespunzător dezvoltării artei și culturii românești contemporane.

Anchetă realizată de E. CONSTANTINESCU

Construcții noi de locuințe

La Timișoara, în noua microzonă, o antropică de noul macază portal uriaș, complex al industriei alimentare a pere benzii transporțoare și basculantele acesteia „actul de naștere” ar unul

ceput să dea viața proiectelor acestui nou cartier, care va cuprinde 1700 de apartamente.

(Agerpres)

ANCHETA NOASTRĂ

VIAȚA ORGANIZAȚIEI U.T.C. ȘI CERINȚELE TINERETII

Recent, ziarul nostru, în colaborare cu Comitetul orașenesc Brăila al U.T.C., a reunit în cadrul unei discuții un număr de 40 de tineri de vîrstă diferite, cu pregătiri și preocupări diverse, din întreprinderile, școlile și instituțiile orașului — muncitori, tehnicieni, ingineri, elevi, profesori, juriști, artiști, activiști U.T.C. Tema anchetei la care au fost invitați să-și spună părerea a fost felul cum viața organizației U.T.C. răspunde cerințelor tineretii. Participanții la dezbateri au exprimat punctele de vedere interesante privind activitatea pe care o desfășoară organizațiile U.T.C., au făcut numeroase propuneri valoroase pentru îmbunătățirea activității acestora, pentru apropierea lor de cerințele, preocupările și așteptările tinerilor. Confruntarea părerilor ne îndreptățește să tragem concluzia că multe din activitățile educative și culturale-sportive pe care le organizează organele și organizațiile U.T.C. sînt încă departe de a satisface cerințele tineretului, exigențele lor. Principalul „dusman” al organizării și desfășurării unor activități care să corespundă dezideratelor tineretii, a reieșit din discuțiile purtate, este munca formală, sub imperiul rutinei, al unor organe și organizații U.T.C., stabilirea unor obiective generale, făcute în rîndul tineretului. Opiniile exprimate de interlocutorii noștri, ca și sugestiile și propunerile făcute, pe care le redăm sintetic, sînt în măsura să ducă, prin traducerea lor în viață, la o îmbunătățire substanțială a întregului conținut al activității organizațiilor U.T.C. din orașul Brăila.

BADIU RADU — inginer Uzinele „Progresul”: Aș propune să începem discuția cu una dintre cele mai importante probleme, după părerea mea: stabilirea temei pentru ordinea de zi a adunării generale U.T.C. Și aceasta pentru motivul că, știm bine cu toții, în alegerea temei pentru dezbateri mai există încă, în multe organizații de bază, deficiențe pricinuite cel mai adesea fie din necunoașterea realității, a dorințelor tinerilor, fie dintr-o apreciere insuficient de judicioasă a problemelor esențiale pe care le ridică activitatea în producție, viața tinerilor.

C. STĂNIOIU — Combinatul de industrializare a lemnului: Este foarte adevărat. Orientarea spre problemele esențiale, vitale ale tineretului este foarte necesară. Noi, din această cauză, am avut de înțipinat greutăți mari. Tinerii nu veneau cu trageri de inimă la adunări și nu participau cu interes la dezbateri.

CORNELIA CIMPEANU — prof. Liceul nr. 2: Aceasta pentru că tinerii probabil nu erau interesați în discutarea acelor probleme care erau puse în dezbaterile adunării. Monotonie plictisitoare. Dacă le-ați face mai atrăgătoare, poate că tinerii ar veni cu mai multă plăcere.

MARIN GHIDESCU — „Laminorul”: La adunările organizației noastre se discută despre activitatea în producție ca și despre comportarea în familie, în societate a unor tineri. Li se cere părerea asupra a ceea ce le-ar plăcea să se discute în viitoarea adunare. În acest fel ei sînt interesați și atrăși să participe la dezbateri. De exemplu, noi am organizat o adunare în care am discutat despre „Prietenie, tovarășie, dragoste”, la care tinerii au ascultat și participat cu interes la discuții. Dacă li se cere părerea, așa cum de altfel sînt și indicațiile, asupra problemelor care îi frîmîntă, cred că și adunările generale ar câștiga în conținut și eficacitate.

MARIA TIHAN — maistr. Cooperativa „Arta populară”: În cadrul adunărilor generale, între alte probleme, dat fiind specificul cooperativei în care lucrează un număr mare de fete, am organizat dezbateri despre viața de familie, rolul femeilor în societate. Am invitat tovarășii mei în vîrstă care au vorbit despre aceste subiecte foarte interesante.

PETRIE HORIA — elev. Liceul nr. 2: Adunarea generală rămîne principalul mijloc de educare co-

munistă a tinerilor. Din acest punct de vedere trebuie să arăt că în școala noastră adunările generale nu s-au axat îndeosebi pe problema învățării, principala îndatorire a elevilor. În ultima vreme am luat legătura cu părinții și cărorii au note proaste și am constatat că nu cunoșc situația la învățatură a copiilor lor. Cred că aceste vizite au fost foarte utile. Organizațiile U. T. C. intenționează, și e rău că n-am făcut-o pînă acum, să organizăm adunări generale la care să invităm părinții și diriginții. Părinții nu cunosc uneori situația reală a copiilor, nu știu că unii sînt corijenți la diferite materii.

TRUFAȘU ELENA — elevă, Liceul nr. 2: Mie mi se pare că adunările sînt făcute încă de la început un spirit și o atmosferă mai intimă, lucru care ar face, cred eu, adunarea mult mai interesantă. Este vorba apoi de planul de măsuri care de multe ori se întocmește după un șablon anume. După un timp tinerii au trebuit să se caracterizeze printr-o atmosferă de lucru, care să contribuie efectiv la înlăturarea rigidității, încet tinerii să nu mai fie închistați, să discute deschis despre problemele care-i frîmîntă.

BADIU RADU: Organizația noastră este foarte puternică, are peste 2.000 de uteciști și aportul lor la realizarea planului are o pondere destul de mare. Dar acest lucru este îngreunat de slaba calificare pe care o au unii tineri, de slaba calitate a produselor. Lucrul acesta ne-a pus pe gînduri. Am organizat adunări generale comune între secțiile în așa fel încît am mers cu analiza muncii în vers fluxului tehnologic. Și anume, am pornit de la secțiile prelucrătoare la reze care fac montajul finit al produselor și am ajuns pînă la turnătorie. La una din aceste adunări generale comune, din secțiile cald, turnătorie și curățătorie au fost invitați și tinerii din forje și modelării. În această adunare au participat și muncitorii mai vîrstnici comunisti. Obiectul dezbaterii? Analiza calității produselor. Turnătorii împreună cu curățătorii dădeau cele mai multe rebuturi. S-a vorbit pe larg despre cauzele acestora, mergîndu-se la exemple foarte concrete. Unii tineri au fost puși să explice ei anumite

lipsuri în munca lor. Cu astfel de acțiuni am reușit să educăm tinerii în spiritul dragostei și răspunderii față de muncă, față de calitatea producției.

C. CIMPEANU: Problema desfășurării informărilor politice, a conferințelor constituie încă o „problemă”. Aici trebuie să intervenim ceva nou, trebuie să facem acest lucru în lăturind rigiditatea și monotonia care se manifestă încă și care plictisește. În cazul cînd tinerului nu i se oferă ceva interesant, ce-l pasionează, și într-o formă cât mai atractivă, e normal să nu manifeste atracție față de ceea ce-i oferim. Să lășăm formele rigide și discuțiile aparent savante, care generează plictiseală. Prezentarea acestor materiale într-o formă sintetică, strîns legată de preocupările tinerilor, ca și studiul individual, rîmîn în picioare pentru că sînt forme foarte bune. Simpoziioanele sînt, de asemenea, o formă foarte bună, extraordinar de eficace cu condiția să pună în dezbateri acele probleme majore care-i preocupă pe tinerii de vîrstă, și ajută mult la dezvoltarea imaginației lor. Se mai ridică însă o cerință: prezentarea acestor materiale să nu fie făcută totdeauna de aceiași oameni. Noutatea face foarte mult pentru tineri. Pentru ei este foarte important ca cei care se prezintă în mijlocul lor să fie oameni competenți, care prin modul de a expune să le capteze atenția, să le trezească interesul. Acest lucru l-am constatat de cîte ori am invitat în fața lor un vechi luptător comunist, un activist, un specialist într-un domeniu s-au altul.

PETRIE HORIA: Aș vrea să ridic o problemă: uteciștii, consider eu, nu se preocupă îndeajuns să cunoască, să afle cât mai multe lucruri din țară, să știe ce se petrece în lume deși, dacă stai de vorbă cu ei observi că sînt interesați de aceste probleme. De aceea ne-am propus ca de două ori pe săptămînă să facem recenzii scurte despre conținutul diverselor articole din ziare. Evident, s-ar pune problema încercării programului, dar acestea vor fi foarte scurte, și vor avea un caracter operativ.

GH. BIANU, Fabrica de confecții: La învățămîntul politic s-ar prezenta însoțite de panouri ilustrative, specifice locului de muncă, dacă exemplele ar fi materializate cu date din uzina respectivă, despre ridicarea calificării, despre calitatea produselor, să fie lămurii tinerii că este necesar să investe, să li se arate care este

- Adunărilor generale — un conținut și atractiv și educativ.
- Cum organizăm conferințele pentru tineret?
- Timpul liber față în față cu lipsa de fantezie, plictiseala și unele semne de... îmbătrînire a tineretii
- Dansăm numai cu prilejul ocaziilor festive?
- La ce vîrstă practicăm sportul?
- „Ne plac excursiile, comitetele U.T.C. să organizeze mai multe drumeții!”

care temă dezbătută de activitatea lor practică în producție.

Cîteva lucruri despre conferințele care se țin pentru tineri. Într-un timp veneau la noi în organizație o serie de tovarăși profesori care prezentau conferințe pe diferite teme educative. Atunci tineretul venea să le audieze cu mult interes și pasune. Tinerii au pretenții din ce în ce mai mari acum: este o cerință firească determinată de nivelul de cultură generală tot mai ridicat.

C. STĂNIOIU: Eu sînt propagandist la unele din cercuri. Cum am procedat? Am început să le fac legătura cu trecutul istoric al patriei, să le arăt pe hartă regiunile patriei, făcînd legătura cu viața de toate zilele și în acest fel a început să apară interesul pentru cunoașterea și citirea documentelor, a materialelor indicate în bibliografie. De-aici interesul pentru lectură. Am făcut o bibliotecă voluntă cu cărțile care îi atrăgeau pe tinerii cel mai mult. Într-un timp, într-o secție de 100 de tineri erau doar 5—6 cititori. În prezent sînt cam 70 de tineri care citesc. Am dat unui tînar să citească o carte, iar apoi i-am cerut să-i facă și recenzia. L-am sfătuit și cum să facă această recenzie. Și lucrurile au mers bine.

MARIN GHIDESCU: Mă gîndesc că dacă temele de la învățămîntul politic s-ar prezenta însoțite de panouri ilustrative, specifice locului de muncă, dacă exemplele ar fi materializate cu date din uzina respectivă, despre ridicarea calificării, despre calitatea produselor, să fie lămurii tinerii că este necesar să investe, să li se arate care este

des. Uneori însă inițiativa organizației U.T.C. în această direcție nu e suficient sprijinită de conducerea școlii și a întreprinderii.

GHEORGHE CĂLIN — prof. Liceul Nr. 2: Anul trecut am organizat o excursie la București. Am vizitat și Liceul „Mihai Viteazul”. Asemenea excursii sînt însă foarte rare. Nici organizația U.T.C. nu inițiază asemenea acțiuni. Am putea vizita împrejurimile orașului, am putea să ne cunoaștem mai bine regiunea. Pentru excursii la locuri mai îndepărtate, de mai lungă durată, nu avem bani. Oare Oficiul Național de Turism nu ar putea asigura unele înlesniri pentru elevi?

M. GHIDESCU: Foarte mulți tineri cred că se creează o puternică bază nautică. E trist, dar adevărat: la concursurile de canotaj sau de înot organizate pe Dunăre, vin sportivi din alte orașe și câștigă întrecerile, iar noi care sîntem pe malul Dunării nu avem unora niciun reprezentant. Deși sîntem aproape înconjurată de apă, nu avem în oraș un bazin de înot. Oare comitetul orașenesc U.T.C. împreună cu statul popular orașenesc, și cu consiliul raional U.C.F.S. nu ar putea să inițieze amenajarea, prin muncă patriotică, a unui bazin de înot? Același lucru s-ar putea face și pentru amenajarea unor baze sportive simple. Vă asigur că la asemenea acțiuni tinerii din oraș, care uneori își irosesc timpul pe străzi și bulevarde, ar participa cu multă plăcere.

GHEORGHE BIANU: În cadrul întreprinderii noastre organizația U.T.C. inițiază o serie de activități care conduc și ele la educarea comunistă a tineretului. Aici s-a pus un accent mai mare pe petrecerea timpului liber. Nu ne lăudăm cu am organizat multe acțiuni distractive și variate. S-a văzut atunci cînd sînt bine pregătite. La Fabrica de confecții am organizat, împreună cu Santerul naval „I. Mai”, un carnaval al care s-a muncit mult dar care ne-a dat satisfacții fiindcă a ieșit foarte bine. La acest carnaval au participat 400 de tineri. Serile de dans pentru tineret cred că ar fi bine să se organizeze în colaborare cu mai multe întreprinderi. Și nu joia ci sîmbăta, cînd tinerii pot să prelungească distracția pentru că a doua zi nu merg la lucru. Mai mult trebuie să ne ocupăm de acei tineri care nu au fost atrași la viața de organizație.

BADIU RADU: Noi îmbinăm distracția de la joile tineretului cu alte acțiuni. O dată am organizat un concurs pe teme profesionale, alături de un program foarte interesant și variat despre: cum să dansăm modern, urmat de un joc distractiv și din nou dans. Sîntem invitați ca desfășurăm o activitate bogată la clubul nostru. Dar, de cîteva timp, clubul „Progresul” este luat de multe ori pentru diverse sădînte și nu puține au fost cazurile cînd am fost puși în situația să animăm acțiunile noastre pentru că era ocupat de... oaspeți. Cerem ca clubul să se desfășoare activități tineretului pentru care scop a fost construit.

EMILIAN MICU: O problemă care se ridică mai ales în școli este aceea că nu le sînt create elevilor posibilități de a-și petrece timpul liber într-un mod cât mai plăcut și educativ. Nu sînt create diverse cercuri în care elevii ar putea să aplice creator cele învățate în orele de curs. Pionierii au un palat unde își pot desfășura activitatea, în diverse cercuri, studenții, de asemenea, au casă de cultură. La fel de necesar ar fi să creăm asemenea posibilități și elevilor, un club de pildă, în care să se organizeze diverse cercuri: foto, radiomatori, aeromodellism etc. Elevii nu pot participa la niciun fel de cerc în orașul nostru. Sînt mulți elevi care sînt atrași de fizică dar nu au unde să-și desfășoare activitatea, să pună în practică cunoștințele teoretice căpătate la școală.

C. CIMPEANU: Și eu sînt de părere că ar trebui să existe un loc comun de desfășurare a activității elevilor. Nu spun să se construiască o casă de cultură a elevilor, ar fi prea mult, poate, dar în cadrul casei de cultură a tineretului să existe o secție în care să-și desfășoare activitatea tineretului școlar, unde să se organizeze diverse acțiuni cu caracter educativ, specifice elevilor, să audieze o conferință despre educația estetică, să se propage cele mai bune metode care sînt la nivelul orașului.

GHEORGHE CĂLIN: Noi avem mulți elevi talentați în pictură sau în desen tehnic și credem că ar fi bine să se creeze cercuri de artă.

MONICA SOTEA — Liceul nr. 2. La noi reuniunile se organizează pe an de studii sau pe clasă. La o asemenea reuniune am invitat și foștii elevi ai școlii noastre, în prezent studenți care se aflau în vacanță. Ei ne-au împărtășit cîteva din planurile pe care le au, ne-au vorbit despre activitatea pe care o desfășoară în cadrul facultății. Reuniunile sînt apreciate de elevi, de obicei. Aici invităm să dansăm. Ar trebui să le organizăm mai des nu numai în ocazii festive.

GHEORGHE CĂLIN: În oraș sînt mulți profesori tineri de fizică, matematică, chimie. Ar fi deosebit de util dacă tovarășii de la comitetul orașenesc îi vor ajuta pe profesori să participe alături de tinerii ingineri de la diferite întreprinderi la anumite cercuri de studii și cercetări științifice. De pildă, cu ajutorul tovarășilor de la combinatul care patronază liceul nostru, fiind un combinat chimic s-ar putea organiza un asemenea cerc de studii și cercetări în domeniul chimiei la care să participe atît liceul cît și tinerii ingineri.

C. STĂNIOIU: La noi s-a creat o tradiție: la serile culturale pentru tineret se organizează concursuri „Cine știe meserie, răspunde”, de fiecare dată pentru o altă meserie. Le recomand să fie folosite pentru că dacă sînt bine organizate ele stimulează foarte mult pasunile tinerilor pentru literatura tehnică, pentru cunoașterea și apoi aplicarea în producție a noutăților tehnice din meseria respectivă.

ION DINU — maistr. C.I.L. Am discutat cu mai mulți tineri de la noi. Vrem să organizăm un cerc de grăvuri în lemn. Avem nevoie însă de sprijinul organizației U.T.C. al conducerii combinațului.

MARCEL BĂLANI — jurist-comunist: Legat de comportarea tinerilor m-as referi în mod special la colaborarea care ar trebui să existe și care trebuie întărită între asociația juriștilor și organizațiile U.T.C. Asociația juriștilor a trimis juriști în fiecare instituție pe precizarea a serie de conferințe educative legate de respectarea disciplinei socialiste, respectarea legilor statului nostru, despre comportarea tinerilor în familie și societate, despre drepturile și îndatoririle tineretului, teme care au atras un mare număr de tineri. Noi ne-am propus în planul de muncă ca la începutul lunii martie, în colaborare cu comitetul orașenesc al U.T.C., să organizăm un proces educativ conceput pe baza a mai multe procese reale la care să participe

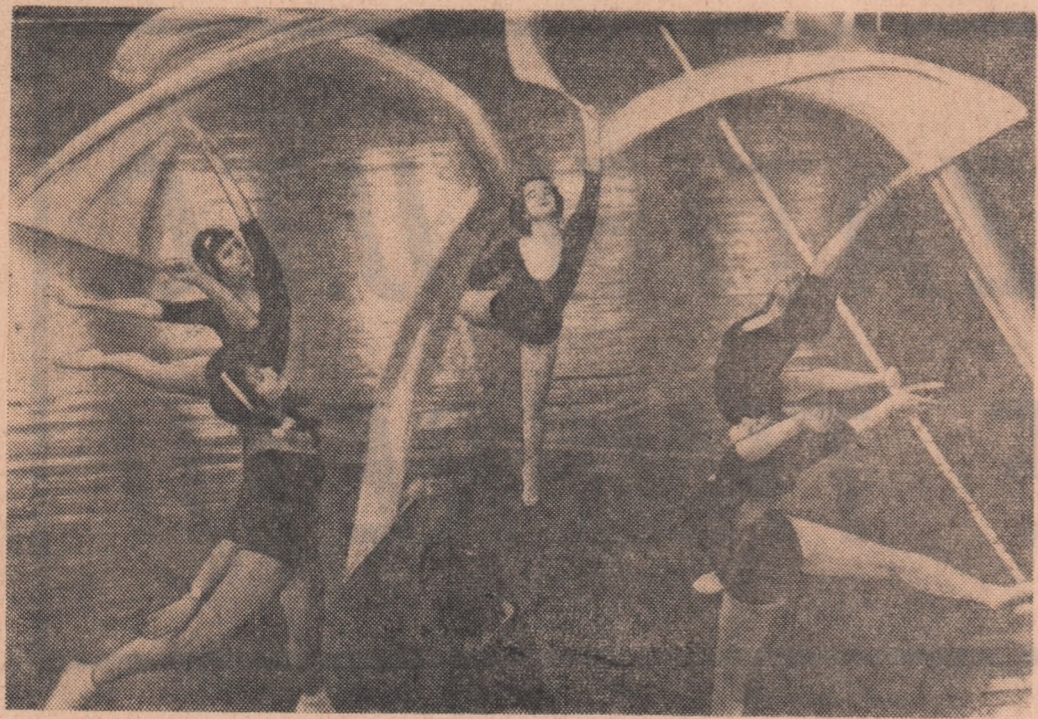
invitați din toate întreprinderile și instituțiile orașului nostru. Tema: relațiile de familie. Vom invita și gospodine, tineri din școli, din întreprinderi, din toate ramurile din orașul nostru. Acest proces este pregătit de un colectiv de juriști, judecători, procurori, avocați pentru a atrage atenția opiniei publice împotriva fenomenelor sociale care trebuie combătute prin toate mijloacele și consider că va avea o influență mare asupra celor care sînt în litigiu. Aș mai vrea să arăt că anul trecut am organizat mai multe conferințe pe tema comportării tinerilor în producție, societate și familie care au pornit de la fapte concrete alese din întreprinderi, arătîndu-se cum se reflectă aceste comportări în munca lor zilnică, în producție.

C. STĂNIOIU: Noi nu avem un teatru de estradă pe lângă Teatrul de Stat așa cum sînt la Brașov, Bacău și în alte locuri. La cursurile de inițiere muzicală vin puștii tineri. De multe ori se întîmplă ca atunci cînd vine o orchestră simfonică și dea un spectacol sălile să rămîna goale. Deși le dăm bilete, tinerii nu vor să se ducă. Dacă este însă muzică ușoară, atunci sala este arhiplină. Dar pentru concertele simfonice nu li s-a deschis gustul. Nu o înțeleg. Ar fi bine să se organizeze și în orașul nostru un curs de inițiere muzicală pentru tineret unde să fie prezentate lecții într-un mod atrăgător.

MARCEL HIRJOGHE — actor: În neamăză rînduri ne-am văzut puși în situația să animăm diferite spectacole, pentru că nu avem spectatori. Secretarii organizațiilor U.T.C. nu fac destul pentru a aduce tineretul nostru la teatru. Organizațiile U.T.C. au sarcina să popularizeze în rîndul tinerilor spectacolele interesante. Sînt de acord cu propunerea să se înființeze o casă de cultură a elevilor cu program săptămînal de audii muzicale, seri de dans, seri de televizor, educație estetică. Noi am pus în scenă piese care se referă la aspecte privind educația morală a tineretului, dar nu au fost popularizate în rîndul tinerilor. În colaborare cu comitetul orașenesc U.T.C. noi, cei de la Teatrul de Stat am organizat un recital de poezie Labiș care a avut un mare succes. Ca dovadă am fost invitați și la Galați să prezentăm acest recital. Tineretul iubeste poezia și trebuie să-l ajutăm mai mult s-o cunoască, s-o înțeleagă.

C. CIMPEANU: Condițiile sînt extraordinar de bune, dar trebuie ca noi să le folosim cu maximă eficacitate, să găsim cele mai bune mijloace și metode adecvate pentru a lucra cu tineretul și să facem acțiuni cât mai atractive, cit mai interesante prin care să-l atragem pe tineri, să contribuim la educația lor în spiritul dragostei de muncă, al unei comportări civilizate în societate, în familie.

Anchetă realizată de V. CĂBULEA AL. PINTEA

Speranțele înotului gălățean

Am vizitat de curind imensa sală în care este amenajat bazinul gălățean. În cabinetele de la subsol tocmai se dezbrăcău treizeci și cinci de copii. După stăgincia cu care își aranjau hainele am înțeles că sînt începători. Antrenorul nu pridde să-i ajute.

— Într-adevăr, este vorba de o grupă de începători. Grupă mică, precizează antrenorul Dumitru Mititelu. De curind a fost repartizat aici un nou cadru de specialitate, cu o normă întreagă —

să se despart de apa cu +27 de grade.

Iată și grupa avansților, antrenată de D. Mititelu. Sînt elevi de 9, 10 și 11 ani, de la Școala sportivă de elevi și de la alte școli gălățene. Mișcările sînt precise, studiate; a-largierile pe culoarele bazinului, rapide. O mare parte dintr-oi se impun chiar printr-o notă personală în diferite stiluri de înot. Remarcăm în primul rînd pe Gelu Onoși, de la Școala sportivă de elevi, care după patru ani de antrenament stăpînește perfect toate stilurile. De altfel este și campion regional la toate probele pentru copii și reprezintă o speranță autentică a sportului de performanță din Galați. El are 9 ani. De asemenea, pot fi exemplificați Dan Patrîch, Romana Ganea, Rodica Manafu și Mariana Birsan, campioana regională, aflată în evidența federației de specialitate. Ea a ocupat locul II în „Cupa speranțelor” și locul III în campionatul republican de copii.

Dintre copii mari (născuți în 1953) remarcăm pe Eugen Hempel și Dan Ungureanu, înalțorii cu mari perspective, deținători ai unor performanțe de valoare republicană.

Tovarășul Mititelu ne-a vorbit și de perspective: în programul de pregătire este cuprinsă și o grupă a avansților astfel că este asigurată continuitatea în ridicarea elementelor celor mai valoroase pentru loturile noastre reprezentative. În curînd la Galați va fi amenajat un nou bazin de înot la Liceul „Vasile Alecsandri”. Ținînd seama de aceasta, dintre elevii liceului au fost formați mulți înalțorii care vor activa în noua secție de natație, afiliată la Federație.

Există însă și deficiențe în folosirea modernului bazin de înot de la Galați. Principala, pe care o semnalăm, în atenția Clubului sportiv orășenesc și a S.S.P., se referă la program care are multe ferestre. De pildă, între orele 10 și 15 bazinul nu are nici un fel de program, cu toate că ar fi numeroși tineri care ar dori să-l folosească, pentru învățarea înotului, pentru antrenament sau diferite concursuri. Este păcat că o asemenea bază, cu condiții excepționale, să aibă zilnic 7-8 ore de... relaxare.

VIOREL MUREȘAN

Comunicat cu privire la ședința a X-a a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru coordonarea cercărilor științifice și tehnice

Între 24—28 februarie 1966 s-au desfășurat la Moscova lucrările celei de a X-a ședințe a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru coordonarea cercărilor științifice și tehnice.

La ședința au participat reprezentanți ai Bulgariei, Cehoslovaciei, R. D. Germane, Poloniei, României, Ungariei, Uniunii Sovietice și Iugoslaviei.

La ședința s-au discutat probleme privind sarcinile ce sînt revin Comisiei din hotărîrile ședințelor a XX-a și a XXI-a ale Comitetului Executiv al C.A.E.R.; raportul cu privire la coordonarea cercărilor științifice ce prezintă interes reciproc pentru toate țările membre C.A.E.R. și R.S.F.I. pe perioada 1966—1967; raportul de activitate al Comisiei pe anul 1965 și alte probleme.

Ședința Comisiei s-a desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, prietenie și colaborare.

INFORMAȚII

Miercuri, Boris Kraiger, vicepreședintele al Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslaviei, care face o vizită în țara noastră, a sosit în regiunea Bacău.

În cursul zilei, oaspetele a vizitat Combinatul chimic de la Borzești. Combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej și Uzina de fire și fibre sintetice de la Săvinești, unde a primit explicații de la conducătorii întreprinderilor asupra produselor și proceselor tehnologice.

Seara, Ștefan Boboș, președintele Sfatului popular al regiunii Bacău a oferit o masă în cinstea oaspetelui iugoslav.

Miercuri dimineața au părăsit Capitala Rene Georges Villiers, președintele Consiliului național al patronatului francez, și Pierre Sudreau, Jean Faye, Bertrand Hommey, Jean Richard, membri ai misiunii industriale franceze, care la invitația președintelui Camerei de Comerț a Republicii Socialiste România, au făcut o vizită în țara noastră.

Noul ambasador al Uniunii Sovietice A. V. Basov și noul ambasador al Republicii Socialiste Cehoslovacie la București, Cestmir Cisar au depus miercuri coroane de flori la Monumentul Eroilor Patriei.

(Agerpres)

CINEMATOGRAFE

TOM JONES
rulează la Patria (orele 10, 12, 30; 16, 18, 30; 21); București (orele 9, 15; 12, 15, 30); 18, 15; Gloria (orele 9, 11, 15; 14; 16, 18; 20, 30; 24, 25); Tomis (orele 9, 12, 15; 15; 17, 45; 20, 30); Aurora (orele 9, 30; 11; 13, 30; 16; 18, 30; 21).

A FOST CINDVA HOT
rulează la Sala Palatului Republicii Socialiste România (orele 16, 45 și 20 foi și vineri).

PROCESUL ALB — cinema-scoop
rulează la Excelsior (orele 9, 45; 12, 30; 15; 17, 45; 20, 30); Meteor (orele 10; 12, 30; 15, 30; 18; 20, 30).

GUSTUL MIERII
rulează la Luceafărul (orele 9, 30; 11, 45; 14; 16, 15; 18, 30; 20, 45); Bucegi (orele 10; 12, 15; 16; 18, 15; 20, 30).

FATA DIN JUNGLĂ
rulează la Capitol (orele 9; 11, 15; 13, 30; 16; 18, 30; 21); Modern (orele 9, 45; 12; 14, 15; 16, 30; 18, 45; 21).

9, 45; 12; 14; 16, 15; 18, 30; 20, 45); Floarea (orele 10; 12; 14; 16; 18; 20, 30).

DUMINICA LA ORA 6
rulează la Doina (orele 10; 12; 14; 16; 18; 20, 30); Voieva (orele 10; 12; 14, 30; 16, 30; 18, 30; 20, 30).

DEPĂȘIREA
rulează la Giulești (orele 10, 30; 15, 30; 18; 20, 30); Ferroviar (orele 9; 11, 15; 16, 18, 15; 20, 30).

STEAUA BALETULUI
rulează la Central (orele 10; 12; 14; 16, 30; 18, 30; 20, 30); Voieva (orele 10; 12; 14, 30; 16, 30; 18, 30; 20, 30).

PINGUINUL
rulează la Dacia (orele 9, 30—14 (în continuare), 16, 15; 18, 30; 20, 45); Pacea (orele 16; 18; 20); Crînsăni (orele 15, 30; 18).

TRAGETI ÎN STANISLAS
rulează la Unirea (orele 11; 16; 18, 15; 20, 30); Cotroceni (orele 16; 18, 15; 20, 30).

CE S-A ÎNTIMPLAT CU BABY JANE
rulează la Flacăra (orele

Cadru din filmul „Gustul mierii”

WINNETOU (seria II-a) — cinema-scoop
rulează la Festival (orele 9, 15; 11, 30; 13, 45; 16; 18, 30; 21); Grivița (orele 9, 15; 11, 30; 13, 45; 16, 15; 18, 45; 21, 15); Lira (orele 10; 12, 15; 17; 19; 21).

ANI CLOCOTITORI
rulează la Republica (orele 9; 11, 30; 14; 16, 30; 19; 21, 30).

CINE ESTI DUMNEATA D-LE SORGE?
rulează la Lumina (orele 9, 30; 12, 15; 15; 17, 45; 20, 30).

VIZITA
rulează la Buzesti (orele 10; 12, 15; 16; 18, 15; 20, 30); Popular (orele 10, 30; 16, 15; 18, 15; 20, 30); Victoria (orele 9, 30; 11, 45; 14, 000; 16, 15; 18, 45; 21).

AUTORIZAȚIE DE CĂSĂTORIE
rulează la Union (orele 15; 17; 19; 21); Rahova (orele 16; 18, 15; 20, 30).

COMOARA SUBTERANĂ — ÎN COSMOS — TREPE SPRE LUMINA — NUNTA TARĂNEASCĂ
rulează la Timpuș (orele 10—21 în continuare).

CRIMINALUL ÎN VACANȚĂ
rulează la Miorita (orele

10; 15; 17, 45; 20, 30); Drumul Sării (orele 15; 17, 30; 20).

SAȘA
rulează la Munca (orele 14, 30; 16, 30; 18, 30; 20, 30).

CALEA VICTORIEI SAU CHEIA VISURILOR
rulează la Arta (orele 10; 12, 30; 15; 17, 30; 20); Flamura (orele 10; 12; 16; 18; 20).

OLD SHATTERHAND
rulează la Moșilor (orele 11; 15, 30; 18; 20, 30).

PROCESUL DE LA NURNBERG — ambele serii
rulează la Viitorul (orele 15; 19).

MUNCILE LUI HERCULE
rulează la Coletina (orele 13, 30; 15, 45; 18; 20).

ÎNVĂȚĂTORUL DIN VIGEVAN
rulează la Progresul (orele 15, 30; 18; 20, 15).

ȘAH LA REGE
rulează la Ferențari (orele 15; 17; 19; 21).

DUMINICA LA NEW YORK
rulează la Vitan (orele 11; 16; 18, 15; 20, 30).

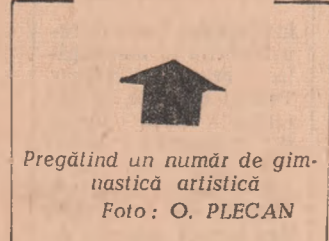
FATA LUI BUBE
rulează la Cosmos (orele 10, 30; 15, 30; 18; 20, 30).

TELEVIZIUNE

JOI 3 MARTIE
19,00 — Televizorul de seară. 19,15 — Pentru cei mici: „Ghici ce-i?” Pentru tineretul școlar: În vizită la Muzeul Teatrului Național „L. L. Caragiale”. Actori de seamă: MATEI MILLO
20,00 — CLUBUL TINERETII
21,00 — Întîlnire cu balerina MAGDALENA POPA 21,30 — Campionatul mondial de hochei pe gheață: CANADA — S.U.A. Transmisie de la Liubliana. În pauze: Actualitatea cinematografică. Televizorul de noapte.

VINERI 4 MARTIE
19,00 Televizorul de seară. 19,15. Pentru cei mici. Pentru tineretul școlar. 20,00 Săptămîna. 21,00 Teleglob. 21,25 Avvanpremieră. 21,45 Micro-teologie TV. 23,10 Televizorul de noapte. Buletin meteorologic.

SIMBĂTA 5 MARTIE
19,00 Televizorul de seară. 19,15 Pentru copii. 20,00 Telemicropedie. 21,00 „Viers de bucurie” — Montaj folcloric. 21,30 Film: Sfîntul. 22,20 Aici, București!... 22,50 Televizorul de noapte. Buletin meteorologic. 23,00 Festivalul de muzică ușoară „Marele premiu al Eurovizionii”. (Transmisie-jonale, iar acum are loc instrumentul brigadierilor de cîmp și legumicol din cooperativele agricole.

Sport

Din nou cu stîngul

In a treia confruntare Espanol-Barcelona — Steagul Roșu 1-0

BRASOV (prin telefon de la trimisul nostru).

În cele trei meciuri necesare pentru calificarea uneia dintre formațiile Steagului Roșu și Espanol Barcelona s-au marcat 11 goluri, 10 în primele două confruntări și doar unul în a treia, care a și decis disputa în favoarea oaspetelui. Victorioasă la limită, echipa Espanol Barcelona a fost astfel recompensată pentru cele două călătorii în orașul de la poalele Timpei. Recompensa această ar putea fi socotită, ca în dar oferit de băieții lui Silviu Ploieșteanu. Pentru că, în realitate, oricît ar părea de hazardat, n-a cîștigat Espanol, ci a pierdut formația brașoveană. Pare poate paradoxal dar ce s-a mai putea spune de vreme ce au pierdut ambele cînd porneau cu sanse egale de la 0—0, fără să mai șocul avantajul terenului, victoria și superioritatea categorică demonstrată în cel de al doilea meci.

Apariția pe teren a

echipei spaniole cu multe rezerve a oferit o nouă surpriză: Di Stefano, rămasese pe tușă. Evident potențialul oaspetelui era practic mai redus (cel puțin prin prima elementul moral) dar nici de acest avantaj (să nu uităm că în primul și al doilea meci Di Stefano a fost vioara întâi, coordonatorul, creatorul punctelor formației sale gazdă n-au profitat.

Prima repriză, încheiată, cu un scor alb, a fost pentru Espanol o perioadă de tatonare, de încercare pentru a recuceri terenul pierdut la 16 februarie. Așa cum întredinea și declara Silviu Ploieșteanu, Espanol n-a deșus armele. În schimb, așa cum au evoluat fotbaliiștii brașoveni n-au convins că ei putea spune de vreme ce au pierdut ambele cînd porneau cu sanse egale de la 0—0, fără să mai șocul avantajul terenului, victoria și superioritatea categorică demonstrată în cel de al doilea meci.

Pe teren a

Continuându-și turneul în Iugoslavia, echipa de fotbal Progresul București a jucat la Sombor cu formația locală Radnicki pe care a învins-o cu scorul de 1—0 (1—0) prin golul înscris de Mateianu.

În meciul retur contînd pentru sturturile de finală ale „Cupei campionilor europeni” la handbal (masculin), echipa K.F.U.M. Aarhus a învins formația suedeză Rik Goteborg cu scorul de 26—16 (13—5). Învingătorii și în primul joc cu 22—16 handbaliștii danezi s-au calificat în semifinale.

este vorba de prof. Jan Onatu — astfel că posibilitățile de a cuprinde un număr cit mai mare de tineri au crescut. Ca urmare am început o serioasă muncă de selecție pentru sportul de performanță gălățean.

— În ce constă această verificare și selecționare a viitorilor înalțorii?

— La început au fost vizitate o mare parte din școlile din oraș, s-a asistat la orele de educație fizică, s-a stat de vorbă cu profesorii, și după prezentarea generală a copiilor au fost înscrși cei care au prezentat calități deosebite. Iată o parte dintre ei: elevii din clasele a II-a și a III-a.

I-am urmărit la „Luceafărul” trei alergări în jurul bazinului, o întreagă gamă de exerciții fizice libere, apoi la apă. Totul s-a desfășurat rapid, în forță, astfel că unii din ei au și dat semne vădite de oboseală.

— Procedăm astfel, ne explică prof. Onatu, pentru a verifica posibilitățile fizice și a-l selecționa, ca apoi cu cei care prezintă speranțe să începem o pregătire sistematică, riguroasă urmărită. Lucrul în forță ne dă în același timp posibilitatea să scurtăm perioada de triere.

O suspendare, o deplasare în lungul barei din marginea bazinului și... cîteva reprize de bătaie din picioare, cu miinile pe bară. Profesorul urmărește cu grijă fiecare mișcare. Și programul se termină repede dar miștele lor le mai vine

PE SCURT

Continuându-și turneul în țara noastră echipa maghiară de fotbal Vasas Budapesta a jucat miercuri la Craiova cu echipa Știința din localitate. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 2—0 (1—0).

Miercuri în noaptea la Teheran urma să aibă loc meciul de fotbal dintre echipele Rapid București și Djavan Teheran. Din cauza ploii, care a făcut terenul impracticabil, jocul a fost amînat pentru duminică 6 martie. Înainte de acest meci, Rapid va înfrînti vineri la Teheran selecționata Iranului.

În meciul retur, pentru sturturile de finală ale „Cupei campionilor europeni” la fotbal, aseară la Budapesta, la lumina reflectoarelor Stadionului popular echipa Ferencváros Budapesta și Internaționale Milano au terminat la egalitate: 1—1 (1—0). Învingătorii în primul meci cu scorul de 4—0 fotbaliiștii italieni s-au calificat pentru semifinalele competiției.

Omul de bază al echipei

(Urmare din pag. 1)

— Uzina a avut sarcină să asimileze anul trecut un nou produs: cazanul „Vuia”. Documentație necunoscută, subansamble complicate, comandă foarte urgentă... Echipa se afla în fața unui moment deosebit. Mierca a preluat, la cererea sa, execuția celor mai dificile piese. Comanda a fost executată la timp.

Anul acesta s-a trecut la asimilarea unui nou prototip: robinetii de echilibru. Cînd a fost vorba de repartizarea pieselor cu cea mai mare tehnicitate, privirile șefului de echipă s-au îndreptat tot spre Mirccea. Și n-a greșit cu nimic. Piesele executate de el au trecut cu bîne examenul calității. Spre el, cunoscîndu-i capacitatea de muncă, modestia, conștiinciozitatea în îndeplinirea sarcinilor trasate de organizație, s-au îndreptat și privirile uteciștilor din secție cînd l-au ales locșitor al secretarului comitetului U.T.C. Spre el, cunoscîndu-i bogata activitate în producție, pasiunea pentru tehnică, s-au îndreptat și privirile participanților la conferința orășenească cînd l-au ales delegat la cel de-al IV-lea Congres al U.T.C.

(Urmare din pag. 1)

apă necesară, uniformitatea apei reclanată de plante spre a evita bălăcirea și crearea cruste, modul cum trebuie folosite agregatele. Pentru latura mecanică s-a făcut apel la inginerul mecanic Ion Marinescu de la S.M.T. Iugani. El va veni în cooperativă să predea și să seminariizeze 3 lecții. Numai primii 15 din totalul de 32 cursanți, care vor dovedi că și-au însușit mai bine cunoștințele predate, vor lucra la culturile irigate. Cu aceștia, inginerul Ion Marinescu va mai face cîteva zile de practică la aspersoare, pe care le vor instala cu titlu de experiență, spre a se deprinde oamenii cu ele, pe pășunea de lingă pîrlul Girlei.

George Costan răspundea criticilor pe care adunarea generală i le aduse fără înconjur. Fusese întrebat: Ai fost și ești brigadier zootehnic? Răspunsese: Da. Ei, în cazul ăsta spune-ne de ce la oi nu s-au realizat cantități de lapte și lîmă planificate? Înăc ceva. Cum explici diferențele dintre producția loturilor de vaci, care merg chiar pînă la 1140 litri de lapte pe cap de vacă furajată?

— Cauza este comună: nepriecul. Datorită nepriecurilor, oile nu au fost furajate și mulse bine. Cu ceea ce știu oamenii de acasă să se face zootehnie modernă. Trebuie carte. La fel s-a întimplat cu unii îngrijitori-mulgători de la vaci, printre care Georgehe Firțu și Nicolae Frij. Cei doi nu au făcut masașul vacilor, nu le-au muls la timp și uneori deloc, nu le-au pășnat seara, nu le-au plimbat.

— Noi grădinarim de mulți ani — arăta Vasile Lungu în adunarea generală a cooperativei agricole de producție agricolă Tăturuș. Hotărîrile adunării generale se află în atenția tuturor. Îngrijitorii-mulgători care au stat în zootehnie cu titlu de „provizor” au fost înlocuiți. De două ori pe săptămîna, toți lucrătorii de la ferme participă la cercul zootehnic. Frunțașii Teodor Constantin și Toader Frij îi supraveghează cu atenție pe tineri, le împărtășesc taie-mele meseriei, îi califică, adică, după cum înșiși afirmă la locul de muncă.

Un prim indiciu care arată că tăturușii sînt pe drumul cel bun. În luna ianuarie și în primele două decade ale lunii februarie nici o vacă nu a fost cu producția sub plan.

— De la cele trei lecții urmate de demonstrații practice nu a lipsit nici unul din cei 100 de legumicultori. Seminăriile s-au transformat în dezbateri

Cinematograful „Victoria” din Iași (vedere nocturnă)

Adunarea a ascultat cu atenție voririle și propunerile numeroșilor participatori. Apoi propunerile au imprumutat haina hotărîrilor. De pildă, s-a hotărît ca fiecare cooperativ să participe alături de cursanții cercului legumicol de anul al III-lea, la trei lecții speciale despre cultura legumelor timpurii. De asemenea, șeful de echipă Vasile Bulai s-a meargă în schimb de experiență la Institutul de cercetări hortivitecile din București și la cooperativa agricolă Otopeni. Au trecut trei săptămîni. Președintele Petru Amanolesci ne spunea:

— De la cele trei lecții urmate de demonstrații practice nu a lipsit nici unul din cei 100 de legumicultori. Seminăriile s-au transformat în dezbateri

LA ȘCOALA AGRICULTURII MODERNE

privind calitatea și operativitatea fiecărei lucrări.

Cooperativa agricolă Dumești este printre unitățile cu cele mai bune rezultate din regiune în cultivarea loturilor semincere. Aproape o cincime din veniturile bănești sînt încasate din acest sector.

Dar experiența i-a învățat pe cooperatorii din Dumești că, pentru a obține producții ridicate de semințe, este necesară o calificare superioară a oamenilor. Tinerii Nicolae Bălan, brigadier, Nicolae Tirzuman și Alexandru Malaimare, secretarul organizației U.T.C., au subliniat că, cu cit cei 570 de

cooperatori, care lucrează la loturile semincere, își vor însuși mai multe cunoștințe privind agrotehnica acestor culturi, cu atît munca lor va fi mai eficientă.

Ținînd seama de sugestiile participanților la discuții, adunarea a hotărît ca în fiecare cerc agrotehnic să se predea cite 3—5 lecții despre culturile semincere. Aceasta cu atît mai mult, cu cît în 1966 vor fi cultivate și alte plante a căror agrotehnică este mai puțin cunoscută. În cadrul lecțiilor — așa după cum a hotărît adunarea generală — lectorii vor acordă mare grijă agrotehnicilor pe care o reclamă în special lucrările de întreținere și recoltare. La baza discuțiilor purtate în cercuri stă experiența dobindită de frunțași, printre care cei din brigada lui Mihai Zugravu. Concomitent, la

cooperativă, care lucrează la loturile semincere, și vor însuși mai multe cunoștințe privind agrotehnica acestor culturi, cu atît munca lor va fi mai eficientă.

— Exact. În baza rezultatelor obținute în anul trecut pentru anul acesta 13 schimburi de experiență în cadrul unităților frunțaș din regiunile Iași, Dobrogea, Galați, Suceava, București.

— Ce ați întreprins pînă acum?

— În săptămîna care au trecut din acest an, la Casa Agronomului din Iași au fost instruiți operatori de la stațiunile și punctele de însămînțare artificiale. Au fost instruiți, de asemenea, aproape 200 brigadieri și vicepreședinți din cooperativele agricole din regiune. La serale și răsădnicile Institutului de cercetări hortivitecile București și ale cooperativei agricole Otopeni, am organizat un schimb de experiență cu brigadierii legumicoli, șefi de echipe și șefii secțiilor hortivitecile regionale, iar acum are loc instrumentul brigadierilor de cîmp și legumicol din cooperativele agricole.

Raidul nostru în regiunea Iași a pus în evidență faptul că în cooperativele agricole, hotărîrile adunării generale prind viață punct cu punct. În mod evident, în acțiunile complexe care se întreprind se desprinde grija deosebită față de ridicarea calificării profesionale a cooperativitorilor din fiecare sector de producție, prin cercurile de învățămînt cit și prin generalizarea metodelor de muncă și ale rezultatelor obținute de frunțași fiecărei unități de producție. Totuși, ultima situație pe care consiliul agricol regional o definește arată că pînă la 17 februarie, din cele 1700 lecții planificate a se tine în cercuri s-au ținut numai 15500. Atît consiliile de conducere ale cooperativeilor agricole cit și organele raionale și regionale de specialitate sînt datorate să privească cu toată răspunderea această problemă, să întreprind un studiu operativ al situației unităților deficitare și să adopte astfel de măsuri încît pînă la începerea campaniei agricole de primăvară, gurile care în prezent mai există la acest capitol să fie în întregime înlăturate.

de peste hotare

„Soluție politică” cu... gloanțe?

R.F.G. — Aspect de la demonstrația muncitorilor de la mina Graf Bismarck din Gelsenkirchen, împotriva proiectatei închideri a minei

Cei 33 din Huong Khe

MINISTRUL educației naționale din R. D. Vietnam, Nguyen Van Huynh, a declarat cu prilejul unei conferințe de presă că, în urma atacului aerian întreprins la 9 februarie 1966 de aviația americană asupra școlii din districtul Huong Khe, au fost omorâți 33 de copii între 7 și 15 ani, iar alți 24 de elevi și un profesor au fost răniți. După ce a arătat că aceasta este a 134-a școală din R. D. Vietnam bombardată de aviația americană, ministrul educației naționale a subliniat că atacurile asupra instituțiilor de învățământ nu sunt acțiuni izolate, ci fac parte din planurile guvernului S.U.A. privind războiul de agresiune din Vietnam. Ministrul educației naționale a exprimat apoi indignarea cadrelor didactice, a studenților și elevilor din R. D. Vietnam pentru crimele comise împotriva poporului vietnamez.

Delegația guvernamentală română a sosit la Cairo

CAIRO 2. — Corespondentul Agerpres, C. Oprică, transmite: Marți seara a sosit la Cairo delegația guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care va participa la lucrările primei sesiuni a Comisiei economice mixte româno-egiptene. Pe aeroportul internațional din Cairo, delegația a fost întâmpinată de Abdel Monem Kaissun, vicepreședinte al guvernului R.A.U., însoțit de Hamah el Sayeh, subsecretar de stat la Ministerul economiei și comerțului

exterior, precum și de alte persoane oficiale. A fost prezent ambasadorul Republicii Socialiste România la Cairo, Mircea Nicolaeșcu. Într-o declarație făcută la sosirea, Gheorghe Rădulescu a spus: „Scopul vizitei delegației noastre este de a ne întâlni în cadrul Comisiei mixte pentru a avea un schimb de păreri asupra problemelor care interesează cele două țări. Convorbirile noastre au ca scop dezvoltarea bunelor relații care s-au legat în ultimii ani și sperăm să găsim noi posibilități pentru o colaborare economică folositoare ambelor țări și popoare.”

Pe scurt

● CAMERA Comunelor a aprobat marți seara cu 291 de voturi pentru și 287 contra, politica guvernului laburist britanic în domeniul economic.

● CONSILIUL Național de Eliberare a hotărât la 1 martie interzicerea tuturor partidelor politice ghaneeze, inclusiv cele create în străinătate.

● IN CRASUL Cerro de Pasco din Peru a avut loc un miting organizat de secția Federației studenților din localitate. Participanții la miting au protestat împotriva așezării unor bogății țării prin exploatarea excesivă din partea companiei miniere nord-americane „Cerro de Pasco”, a minelor din această regiune.

● INTR-O declarație făcută de presa, la încheierea delegației guvernamentale ungare din vizita făcută într-o serie de țări afro-asiatice, Gyula Kallai, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare, a subliniat că schimbările de păreri avute cu conducătorii țărilor vizitate au demonstrat că în cele mai importante probleme ale politicii internaționale punctele de vedere ale acestora sunt identice sau asemănătoare celor ale R.P. Ungare. El a menționat că, având în vedere interesele și avantajele reciproce între R. P. Ungară și aceste țări au fost încheiate o serie de acorduri economice, tehnico-științifice și culturale.

● IN AJUNUL declarației-program a noului guvern italian, un eveniment nou a atras atenția asupra menținerii disensiunilor în rândurile Partidului democrat-cristin. După ce simbolic trecuți vicepreședintele Partidului democrat-cristin, Galleani, și-a prezentat demisia în semn de protest pentru faptul că reprezentanții curentului său nu au fost incluși „în mod corespunzător” în noul cabinet, marți liderii curentului „Forze Nuove”, care reprezintă sîmba democritei-cristine, au hotărât să părăsească în bloc Direcțiunea partidului. Aceasta deschide o adevărată criză în direcțiunea Partidului democrat-cristin.

● IN CAPITALA pakistaneză continuă convorbirile dintre delegațiile la nivel ministerial ale Indiei și Pakistanului, în legătură cu normalizarea relațiilor dintre cele două țări. Într-o declarație făcută de presa, ministrul de externe pakistanez, Ali Bhutto, a arătat că „au fost înregistrate unele progrese, dar că mai există unele chestiuni în suspensie”. Din surse indiene s-a aflat că, la cererea președintelui Ayub Khan, delegația indiană își va prelunge cu încă o zi ședințele la Rawalpindi, pentru a continua discuțiile și a găsi o soluție în problemele încă în suspensie.

R. D. VIETNAM. — Tinerii din miliția populară stînd de veghe la hotare. Ei sînt gata să-și apere patria de orice atac al intervențiștilor americani

Lucrările Consiliului Economic și Social al O.N.U.

NEW YORK 2 (Agerpres). — La New York continuă lucrările sesiunii a 40-a a Consiliului Economic și Social al O.N.U. Philippe de Seynes, subsecretar O.N.U. pentru probleme economice și sociale

a prezentat raportul O.N.U. privind punerea în valoare și utilizarea resurselor naturale prin care se urmărește elaborarea unui program, de cinci ani, de sprijinire a eforturilor țărilor membre pentru identificarea și valorificarea acestor resurse. La realizarea acestui program ar urma să fie antrenate instituții specializate ale O.N.U., Comitetul Consultativ O.N.U. pentru aplicarea științei și tehnicii, precum și experți din diferite țări interesate. Majoritatea delegațiilor care au intervenit la discuții au privit favorabil acest program O.N.U. menit să stimuleze cooperarea atât pe plan bilateral, cât și pe plan internațional, să sprijine eforturile țărilor în curs de dezvoltare pentru folosirea în interes propriu a resurselor naturale în scopul dezvoltării lor economice, a ridicării nivelului de trai al populației. Dezbaterile asupra acestei probleme, care au loc în ședința plenară, au fost conduse de Costin Murgescu, primvicepreședinte al E.C.O.S.O.C.

Încheierea Congresului țărănesc german

BERLIN 2 (Agerpres). — La Berlin s-au încheiat lucrările celui de-al 9-lea Congres țărănesc german. Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R. D. Germaniei, a rostit o cuvîntare în cadrul căreia s-a ocupat de căile și principiile dezvoltării agriculturii R. D. Germane în viitorii zece ani.

Prin gospodărirea rațională și datorită cooperării dintre unitățile agricole, a subliniat W. Ulbricht, s-au asigurat condițiile pentru o conducere eficientă a producției agricole, pentru folosirea practică a cercetărilor științifice, pentru chimizarea agriculturii și folosirea unor sisteme de mașini agricole moderne. Ca un prim rezultat, miile de tractoare și tractoare cooperatori din R. D. Germană a crescut.

Walter Ulbricht a relevat importanța elaborării unui plan complex care să asigure dezvoltarea multilaterală a agriculturii. De asemenea, el a vorbit despre măsurile ce trebuie luate pentru intensificarea muncii la producția agricolă.

Sesiunea Seimului R. P. Polone

VARȘOVA 2. — Corespondentul Agerpres, Gh. Gheorghiu, transmite: Seimul R.P. Polone dezbate în prezent probleme ale învățămîntului, prevăzute de Plenara a 7-a a C.C. al P.M.U.P. La ședința de deschidere participă Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri, precum și membri ai guvernului și alte persoane oficiale. Prezentînd măsurile în domeniul învățămîntului, Wacław Tulodziecki, ministrul învățămîntului, a arătat că, începînd de la 1 septembrie a.c., în 1900 școli elementare va fi extins învățămîntul de 8 ani. În anul școlar 1966—1967 școlile elementare din R. P. Polonă vor dispune de 137 300 săli de clasă și 19 800 ateliere și laboratoare.

Însemnări Fisuri congenitale

U n incident semnificativ s-a produs în Comisia pentru afaceri externe a Congresului S.U.A. în timpul discuției privind acordarea unei noi cote din ajutorul economic extraordinar pentru Vietnamul de sud, însumînd 275 milioane dolari.

Revista „U. S. News and World Report” relatează că un membru al comisiei, congresmenul Wayne Hays din Ohio, a atras atenția guvernului asupra faptului că „o parte substanțială a ajutorului în dolari trimis Vietnamului de sud este pur și simplu soșii”. Hays a citat numeroase cazuri de funcționari americani din capitala sud-vietnameză ale căror soșii „virează în fiecare lună în conturi personale la bănci din Statele Unite sume merghina până la 15 000 dolari”. Asemenea „conturi grase” care răsar peste noapte, a spus congresmenul de Ohio nu pot fi explicate decît prin „operațiuni ilegale cu fondurile ajutorului american”.

La replica secretarului de stat Dean Rusk care a declarat că „guvernul nu știe ni-

mic în acest sens” s-a ridicat iritat congresmenul Wisconsin, El a finit să dezvăluie că ambasada S.U.A. la Saigon „e perfect la curent” cu ceea ce colegul său din Ohio denumea elegant „operațiuni ilegale” în manipulara ajutorului american.

„În timpul vizitei mele la Saigon în ianuarie — a declarat Zablocki — mai mulți membri ai ambasadei noastre mi-au relatat că cea mai mare parte a fondurilor pentru ajutorul economic este delapidată fie de căștre releasa foarte vastă a funcționarilor americani, fie de către autoritățile sud-vietnameze. Sistemul e în așa fel conceput încît profită numai cei care au o anumită poziție economică soșdă”. Orice întrebare clevta zite la Saigon — a remarcat congresmenul din Wisconsin — își dă repede seama că liderii sud-vietnamezi învață în dolari pînă-n gît”.

Ca să calmezze spiritele, administratorul Agenției guvernamentale pentru dezvoltare internațională, David Bell, a intervenit în dezbateri cu următoarea remarcă: „S-ar

putea ca lucrurile să stea tocmai așa cum spun domni Hays și Zablocki. Să nu scîpăm însă din vedere, că mecanismul ajutorului economic pentru Vietnam (de sud — n.n.) nu este un mecanism ermetic. Dimpotrivă, are multe filiiuri”.

U. S. News and World Report” se întreabă dacă observațiile lui Bell pot fi considerate o încercare de „calmare a criticii” sau, mai degrabă, „o pledoarie fără voie pentru schimbarea radicală a unui asemenea mecanism plin de găuri ca ajutorul economic american pentru Saigon”.

În fapt și Bell în observațiile sale, și revista americană în comentariul său ironic, scoate datele esențiale ale problemei. „Mecanismul ajutorului economic al S.U.A. pentru Saigon” este construit exact așa cum e „construit” întreaga politică a Washingtonului în Vietnamul de sud: ca un mecanism de sprijinire a unui regim-mariotează corupt, anti-popular. E vorba, așadar, de fisuri congenitale.

Interviul lui Spaak

BRUXELLES 2 (Agerpres). — Paul Henri Spaak, a acordat televiziunii flamande un interviu, în care, printre altele, s-a ocupat pe larg de problema vietnameză. El și-a exprimat părerea că „va fi greu să se reglementeze problemele Vietnamului fără a se da Vietcongului (forțele patriotice de eliberare din Vietnamul de sud — nr.) posibilitatea de a-și spune cuvîntul”. Spaak și-a exprimat totodată convingerea că în cazul unor așgeri în Vietnam „un partid, care pare să fie un partid puternic, nu trebuie să fie interzis și nici împiedicat de a-și desfășura propaganda”.

Referindu-se la războiul de agresiune dus de S.U.A. în Vietnam, Spaak a declarat că după părerea sa Statele Unite ar trebui să-și schimbe întreaga lor politică din Asia.

Așadar, încă o sesiune ministerială a Pieței comune a luat sfîrșit fără a se putea udrota hotărîri mai importante în problemele discutate.

Participanții la reuniunea de la Bruxelles purtau în servietele lor două dosare principale a căror rezolvare a fost amînată de nenumărate ori: reglementarea finanțării politicii agricole comune și negocierile comerciale ale Comunității Economice Europene în cadrul „rundeii Kennedy”.

D upă cum se știe, prima chestiune de pe agenda a constituit „mîrul discordiei” care a provocat cunoscuta criză din 30 iunie 1965. Compromisul realizat la Luxemburg, în prima lună a anului, acorda sesiunii de la Bruxelles șanse sporite pentru a urni carul comunitar, după opt luni de stagnare.

Reglementarea finanțării agricole comune urma să stabilizească contribuția fiecărui partener al comunității la fondul agricol comun, care va trebui să acopere diferențele dintre prețurile produselor vegetale de pe piața mondială și cele de pe piața internă a membrilor Pieței comune.

În ceea ce privește a doua problemă importantă de pe agenda, sesiunea de la Bruxelles avea menirea de a pune capăt acuzațiilor aduse Pieței comune, potrivit cărora aceasta, datorită dificultăților sale interne blocase tratativele din cadrul „rundeii Kennedy” (care urmăresc reducerea tarifelor vamale între țările membre

Comentariul zilei

Prolog la noi confruntări

folosirii acestui fond. Ministrul, dat fiind „complexitatea acestei probleme” au hotărît să ceară Comisiei executive a Pieței comune să elaboreze un studiu comparativ care să fie supus dezbaterilor următorului Consiliu ministerial, la sfîrșitul lunii curente. Pe de altă parte, ministrul de externe francez, Couve de Murville, a asigurat pe cei „cinci” că Franța va permite mișcarea liberă a produselor industriale din țările C.E.E. de la 1 iulie 1967, cu condiția să se procedeze identic cu produsele

(13 000 000 locuitori). Lipsa de omogenitate a acestei populații (compusă din arabi și negri) a oferit vechilor stăpînitari ai țărilor un teren prielnic de manevră. Între nordul arab și sudul negru a fost cultivată, cu tehnica propriei colonialismului, o vrăjmasie perpetuată de-a lungul deceniilor. Sudanul a devenit independent, dar problema sudului se menține în același punct critic. Tentativele de a găsi o soluție politică au eșuat. Neînțelegerile de la masa tratativelor s-au tradus apoi într-o înfruntare armată, soldată cu numeroase victime. Cele trei provincii meridionale — Bahr El Ghazal, Equatoria și Nilul Superior — au cunoscut drama singurească a unui război fără linie de front. În satele cuprinse de flăcări, în orașele ce purtau urmele luptelor, în păduri și în saivane s-au consumat cutremurătoare episoade ale acestei înfruntări.

Autoritățile de la Khartum exprimă măzuința de a găsi o formulă care să ducă la normalizarea situației în sud. Premierul Mahgoub susține necesitatea unei „soluții politice”. Însă, în aceeași frază, afirmă că „este încă necesară folosirea forței în sud împotriva elementelor rebelle”. Dar se poate obține o reglementare politică atîta timp cît armele nu au amuțit? Politica de represiuni

vincii în cursul lunii aprilie. Partidul național unionist apreciază că alegerile trebuie să se desfășoare după normalizarea situației din zona meridională. Absența unui punct de vedere comun în sînul guvernului determină pe unii observatori, citati de agenția REUTER, să emită ipoteza unei amînări a scrutinului sudic.

La Khartum stirile care soseesc din sud nu par să inspire optimism în ceea ce privește o apropiată înțîlnire cu uriele. Luptele dintre armată și sudisti se desfășoară cu intensitate. În plus, nemulțumirile din unitățile militare au silit guvernul să destituie pe comandantul șef al garizoanei din provincia Bahr El Ghazal. Concomitent, alți 11 ofițeri superiori au fost eliminați din cadrele armatei. Sînt indicii ale unor complicații suplimentare cărora autoritățile trebuie să le facă față. Pentru guvernul de la Khartum „perspectiva unei prelungiri a războiului civil este profund neliniștitoare” scria JEUNE AFRIQUE.

Problema sudului se află încă departe de momentul unei soluționări eficiente. O consultație electorală, acompaniată de impuscături, va alimenta noi suspiciuni.

EUGENIU OBREA

Noul guvern sirian

După cinci zile de consultări, apreciate ca „dificile” de către observatorii de presă, Dr. Youssef Zouayen a anunțat componența noului guvern sirian.

Noua echipă ministerială a Siriei este alcătuită din 20 de membri, dintre care 10 ocupă pentru prima dată funcția de ministru, iar patru sînt reprezentanți ai armatei. „Youssef Zouayen, menționează agenția FRANCE PRESSE, nu a acceptat în guvern participarea naționalistilor care preconizează o reintegrare la Uniunea sîro-egipteană”, iar, pentru a evita reproșul de a fi monopolizată puterea, „militarii s-au mulțumit numai cu patru portofolii”, adaugă aceeași agenție.

În ceea ce privește situația din țară, posturile de radio Damasc menționează că potrivit unui comunicat guvernamental, începînd de la 2 martie, toate frontierele siriene se vor redeschide.

ION TIMOFTE

R. P. UNGARĂ. — Noua filatură modernă din Győr, care a intrat recent în funcțiune